

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α΄. — ΑΡΙΘ. 3. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1914.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΣ

Ἡ Ἑλλάς εἶναι χώρα κειμένη μεσημβρινῶς τῆς Εὐρώπης, περιβρέχεται πανταχόθεν σχεδὸν ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ σύγκειται ἐκ στερεᾶς καὶ νήσων. Ἔχει κλίμα ποικίλον ἀλλ' εὐκραές, φύσιν πλουσιωτάτην καὶ ἀξιοθαύμαστον, οὐρανὸν καταγάλανον καὶ αἶθριον, γῆν παράγουσαν ἀφθονα εἶδη προϊόντων, ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ ἡ Ἑλλάς, εἶνε μία ἀπὸ τὰς ὠραιοτέρας χώρας τοῦ κόσμου ὅπου ἀνθίζουν ὅλα τὰ ἀνθη, ὅπου ὠριμάζουσι ὅλοι οἱ καρποὶ, ὅπου τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, λόγῳ τοῦ παγκάλου αὐτῆς ὀρίζοντος καὶ τῶν ἐξαιρετικῶν κλιματολογικῶν αὐτῆς συνθηκῶν, δύναται νὰ ἀνυψωθῆ εἰς τὴν τελειότητα, καθιστάμενον ἀντάξιον τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων αὐτῆς θεῶν.

Ἑλλάς, κατὰ τοὺς παναρχαίους χρόνους ἐκαλεῖτο, μικρὸν τι μέρος τῆς Θεσσαλίας, βαθμηδὸν ὅμως τὸ ὄνομα ἐπεξετάθη καὶ εἰς ὅλην τὴν Στερεάν, τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς νήσους, περιέλαβε δὲ κατόπιν πολιτικῶς μὲν τὴν Ἠπειρον, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἀσίαν, τὴν Μεσημβρινὴν Ἰταλίαν καὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου, πνευματικῶς δὲ ἡ Ἑλλάς ἐγένετο σεβαστὴ εἰς ὅλον τὸν τότε γνωστὸν κόσμον, ἡ δὲ ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπαραίτητον προσὸν παντὸς πολιτισμένου ἀνδρὸς ὅστις ὑπερηφανευόμενος ἐκαυχᾶτο διὰ τὴν Ἑλληνικὴν του καταγωγὴν θεωρῶν πάντα μὴ Ἑλληνα βάρβαρον.

Ἡ παλαιὰ Ἑλλάς ἦτο διμημενὴ εἰς πολλὰς πολιτείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων διέπρεψαν, ἡ τῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης. Αἱ πολιτεῖαι αὗται συμμαχήσασαι ἐθναυματούργησαν κατὰ τὴν μακρὰν αὐτῶν ἱστορίαν ἐναντίον τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν καὶ ἔσωσαν τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, τὸ μεγα-

λούργημα τοῦτο τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀπὸ τὴν βαρβαρικὴν ἐπιδρομὴν τῶν Περσῶν.

Οἱ ἀκατάπανστοι ὅμως ἐμφύλιοι αὐτῶν πόλεμοι, τόσον πολὺ τὰς ἐξησιθέ-
νησαν, ὥστε ἐπὶ τέλος ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς Ρωμαίους, ἀλλ' ὑποταγεῖσαι
κατέκτησαν τὴν Ρώμην διὰ τῆς σοφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Κατόπιν
ἀλλεπαλλήλων βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν καὶ ἀλλαγὴν διαφόρων κυριαρχῶν, ἡ
Ἑλληνικὴ φυλὴ ἀκατάβλητος καὶ ζωηφόρος, ἄλλοτε μὲν ἀγωνιῶσα διὰ τὴν
ἐλευθερίαν τῆς, ἄλλοτε δὲ ἐπανακτῶσα ταύτην, κατώρθωσε καὶ πάλιν νὰ παρα-
λάβῃ διὰ τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων καὶ ὁμοαίμων αὐτοκρατόρων τῆς τὰ
σκῆπτρα τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀνεγείρῃ τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν,
ὡς ἀντάξια μνημεῖα τῆς ἀνεξαντλήτου δόξης τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Παρθενῶνος.

Ἡ ἰδία ὅμως αἰτία τῆς πρώτης παρακμῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ παρουσι-
ασθεῖσα καὶ πάλιν κατὰ τὴν δευτέραν αὐτὴν περίοδον, πρὸς ἀπόδειξιν ἴσως τῆς
ἀληθοῦς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς του, ἐπέφερε τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ὑποδο-
λώσασα τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τετρακόσια ὀλόκληρα ἔτη εἰς τὸν ἐπονείδιστον Τουρ-
κικὸν ζυγόν.

Ἄλλ' ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ οὐδέποτε καταβάλλεται, οὐδέποτε κατασυντρι-
βεται, οὐδέποτε ἀποθνήσκει.

Ἀνατινάζει τὸν ἐπονείδιστον τοῦτον ζυγόν, καὶ δι' ἑπταετοῦς πολέμου
κατὰ τὸν ὁποῖον ἔστησε κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἀντάξια τῶν παλαιῶν τρό-
παια ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐταρπανήσεως, κηρύττει τὴν ἀνεξαορτησίαν τῆς καὶ ἰδρύει
τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον ὑπὸ τὸν Βασιλέα Ὀθῶνα τὸν Α'.

Ἡ ἰδέα ὅμως τῆς ἐλευθερίας, ἡ ἔμφυτος εἰς τὸν Ἕλληνα λατρεία τῶν
ἐλευθέρων θεσμῶν, ἀναγκάζει αὐτὸν τὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τοῦ Ὀθῶνος καὶ
ν' ἀναθέσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Δανίας κατὰ ἱστο-
ρικὴν παράδοσιν ἀπόγονον τοῦ τελευταίου μας Αὐτοκράτορος. Ὑπὸ τὴν
πατρικὴν, πεφωτισμένην καὶ ἐλευθερόφρονα διοίκησιν αὐτοῦ, τὸ Ἑλληνικὸν
Βασίλειον ἀναπτύσσεται ἀστραπιαίως, βαδίζει μὲ γιγαντιαῖα βήματα πρὸς
τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν, περιφέρει τὴν ἔνδοξον σημαίαν του ἀνὰ τὰς
θαλάσσας καὶ τὰς ἠπείρους, ἐπισῦρον τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ
κόσμου, πατάσσει τοὺς ἐχθρούς του καὶ διὰ τῶν ἐνδόξων μεγαλουργημάτων τοῦ
1912 καὶ 1913 ὑπὸ τὴν δαφνηφόρον ἡγεσίαν τοῦ κραταιοῦ Βασιλέως του Κων-
σταντίνου τοῦ Β'. τῶν Παλαιολόγων, ἀναπετάσσει τρισένδοξον τὴν σημαίαν
του εἰς τὰς ἐλευθερωθείσας καὶ ἔκπαλαι Ἑλληνικὰς χώρας τῆς Ἠπείρου,
Μακεδονίας καὶ τοῦ Αἰγαίου ὡς σύμβολον εἰρήνης διὰ τῆς μελλούσης κρα-
ταιώσεως αὐτῆς.

Ο. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

Ἑπαρχηγὸς Α' Ὁμάδος Α. Α.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3^η

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, ἐγκριθεῖς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σ. Ἑλλ. Προσκόπων.

Ἄρθρον 1

Αἱ Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ Αἰγύπτου λειτουργοῦσιν ὑπὸ τὴν Ἐποπτεῖαν τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐδρευούσης Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ θὰ ἀποτείνωνται δι' ὅ,τι δῆποτε ἀφορᾷ τὴν δρασίαν των.

Ἄρθρον 2

Ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου ἐκλεγομένων μελῶν καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας προσλαμβανομένων ὄλων τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ εἰσφέρωσι χρησίμους ὑπηρεσίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ὀμίλου. Ὑπὸ τῶν ἑκασταχοῦ συμβουλίων τῶν διευθυνόντων τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων ὑποδεικνύεται ἐν μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν ιδιότητά του εἶναι μέλος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς, παύει δὲ, φυσικὰ, νὰ εἶνε μέλος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Προσκόπων, ἅμα παύσῃ νὰ εἶναι μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος. Αἱ Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐκλέγουν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν μελῶν ἕνα Πρόεδρον, ἕνα Γραμματέα καὶ ἕνα Ταμίαν.

Ἄρθρον 3

Αἱ Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουσι τὰ ἐξῆς καθήκοντα :

- 1). Τὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν πρότασιν διορισμοῦ νέων μελῶν χρησίμων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ὑποβολὴν προτάσεων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸ Δ.Σ. Ἀθηνῶν.
- 2). Τὴν κοινῇ τῶν μελῶν συνεννοήσει διάδοσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ὀμίλου ἐν τῇ

οἰκείᾳ πόλει καὶ τὴν κατάταξιν ὅσον οἶόν τε πλείστον Προσκόπων.

- 3). Τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος ἐργασίας συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.
- 4). Τὴν πρότασιν πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου ἀπονομῆς ἡθικῆς ἀμοιβῆς εἰς διακριθέντας Προσκόπους.
- 5). Τὴν ἀπονομὴν πτυχίων εἰς τοὺς Προσκόπους.
- 6). Τὴν συγκέντρωσιν τῶν μητρώων τῶν τηρουμένων ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ὁμάδων καὶ ἀποστολὴν ἀντιγράφων αὐτῶν δις τοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καὶ Μάιον εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου.
- 7). Τὴν ἀπονομὴν πτυχίων Ἀρχηγῶν καὶ Ὑπαρχηγῶν Ὁμάδων ἢ τὴν ἀνάκλησιν τοιούτων, τῆς ἀνακλήσεως οὔσης ὑποχρεωτικῆς ὁσάκις περὶ τούτου ἤθελε γνωμοδοτήσει ὁ Ἐφορος Ὁμάδων.
- 8). Τὴν ὑποβολὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου εἰς διπλοῦν μηνιαίων καταστάσεων τῶν ἐργασιῶν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν ταῖς καταστάσεσι ταύταις δέον νὰ ἀναφέρονται ὀνομαστικῶς οἱ διορισμοὶ Ἀρχηγῶν, Ἐνωμοταρχῶν, ὑπενωμοταρχῶν, ἐκ τῶν ἐχόντων πτυχίον, ἢ ἢ τυχὸν ἀνάθεσις καθηκόντων Ἐνωμοταρχῶν ἢ Ὑπενωμοταρχῶν, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ὡς καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν εἰς διπλοῦν τῶν εἰς τὰς διαφόρους ὀμάδας ἐγγραφέντων νέων Προσκόπων.
- 9). Τὴν ἀσκησιν πειθαρχικῆς ἐξουσίας κατὰ τῶν Προσκόπων καὶ τὴν ὑποβολὴν πειθαρχικῶν ποινῶν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀπολύσεως, ἀλλὰ μόνον ὁσάκις ἢ Τοπικῆ Ἐπιτροπῇ, εἴτε ἤθελε κρίνει

αναγκαῖον νὰ ἀσκήσῃ αὕτη τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ὀμάδος καὶ τῶν Συμβουλίων τμημῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφιον 3 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, εἴτε εἰς δεῦτερον βαθμὸν ὁσάκις ἤθελε κρίνει ὅτι ἡ ἀπόφασίς τῆς εἶνε λίαν αὐστηρὰ ἢ λίαν ἐπιεικής.

Ἄρθρον 4

Ἐκάστη Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, εἴτε ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν, εἴτε ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν Ὀμάδος, Ἐφορον τοῦ ὕλικου, ὅστις ἔχει τὴν εὐθύνην καὶ ἐποπτεῖαν τοῦ ὕλικου ἐκάστου Σώματος.

Ἄρθρον 5

Ἐκάστη Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ φροντίζει ὅπως τὸ Σῶμα ἔχει τοῦλάχιστον ἓν κέντρον

ὅπου νὰ δύνανται οἱ Πρόσκοποι νὰ συνέρχωνται καὶ γυμνάζωνται. Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς λειτουργίας τῆς λέσχης ταύτης.

Ἄρθρον 6

Τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν φέρουσι σήμα κυκλικὸν ἐκ λευκοῦ σμάλτου φέροντος τὴν παράστασιν τῆς σφραγίδος τοῦ Ὀμίλου ἐπὶ κυανολεῦκου φιογγίου.

Ἄρθρον 7

Ἡ Σφραγὶς τῶν Ἐπιτροπῶν εἶνε ἡ τοῦ Ὀμίλου, μὲ τὰς λέξεις «Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ» καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 9/22 Ἀπριλίου 1914

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
Α. Ε. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

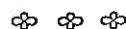
Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων Πόρτ-Σαῖδ, διὰ τοῦ Προέδρου τῆς κ. Σ. Σλάβικ, μᾶς ἀνεκοίνωσεν ἐπισημῶς τὴν ἐξῆς εὐγενῆ πράξιν τοῦ Προσκόπου τοῦ Σώματος Πόρτ-Σαῖδ Γ. Ν. Παπαδοπούλου:

« Παρὰ τὸ παλαιὸν ταχυδρομεῖον, ὅπου προσδέουσι μικρὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας τῆς Διῶρυγος καὶ ἰδιωτικὰ, ἠλίενον μερικοὶ παῖδες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ μικρὸς Νικόλαος Κοκκάλης. Οὗτος κύπτων ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπολέσας τὴν ἰσορροπίαν ἔπεσεν ἐν αὐτῇ, ὁ δὲ ἐκεῖ εὐρισκόμενος ἀδελφός του ἔρριψε κραυγὰς βλέπων αὐτὸν πνιγόμενον. Ὁ Πρόσκοπος Γεώργιος Ν. Παπαδόπουλος παρευρισκόμενος τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ ἀντιληφθεὶς ἐκ τῶν κραυγῶν τί συνέβαινε, ἐρρίφθη ἀμέσως εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν ἐνδυμάτων του καὶ ἀνήγαγε τὸν πνιγόμενον παῖδα, ὅστις οὕτω εὐτυχῶς ἐσώθη ».

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου ἐκφράζει διὰ τῆς παρούσης τὰ συγχαρητήριά εἰς τὸν εὐγενῆ νέον καὶ ἐπιφυλάσσει ὅπως ζητήσῃ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν τὴν εἰς αὐτὸν ἀπονομὴν ἡθικῆς ἀμοιβῆς.

Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀλεξανδρείας, ἐκτιμῶσα τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερεν εἰς τὸ Σῶμα Ἀλεξανδρείας ὁ παρ' ἡμῶν ἔγκριτος ἰατρός καὶ ἐνθερμος τοῦ Προσκοπισμοῦ φίλος κύριος Τσατσάνης ἀνεκήρυξεν αὐτὸν Ἐπίτιμον Μέλος τοῦ Σώματος, ἐκφράσασα αὐτῷ καταλλήλως τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην.

Ἐν τῇ ἐσωτερικῇ σελίδι τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ περιοδικοῦ δημοσιεύεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει ἐξακολουθήσει δημοσιεύμενον, τὸ Τιμολόγιον τῶν διαφόρων Ἐγκυκλίων καὶ Καταστατικῶν ἐγγράφων τῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ Σώματος, οὕτως ὥστε αἱ ἀπανταχοῦ Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ βασιζόμεναι ἐπ' αὐτοῦ νὰ δύνανται εὐκόλως νὰ μᾶς διαβιβάζουσι τὰς παραγγελίας των.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΤΟΠ. ΕΠΙΤΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ «Ἔσο Ἐτοιμος» ἀνέλαβον ἐν Ἀθῆναις μὲν τὸ Κατάστημα Ἐλευθερουδάκη καὶ Μπαρτ, ἐν Καίρῳ δὲ ὁ φίλτατος ὑπαρχηγὸς τοῦ αὐτόθι Προσκοπικοῦ Σώματος κύριος Π. Κερκινός.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

αναγκαῖον νὰ ἀσκήσῃ αὐτὴ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ὀμάδος καὶ τῶν Συμβουλιῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφιον 3 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, εἴτε εἰς δευτερον βαθμὸν ὁσάκις ἤθελε κρίνει ὅτι ἡ ἀπόφασίς της εἶνε λῖαν αὐστηρὰ ἢ λῖαν ἐπιεικῆς.

Ἄρθρον 4

Ἐκάστη Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, εἴτε ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν, εἴτε ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν Ὀμάδος, Ἐφορον τοῦ ὕλικου, ὅστις ἔχει τὴν εὐθύνην καὶ ἐποπτεῖαν τοῦ ὕλικου ἐκαστοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 5

Ἐκάστη Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ φροντίζει ὅπως τὸ Σῶμα ἔχει τοῦλάχιστον ἓν κέντρον

ὅπου νὰ δύνανται οἱ Πρόσκοποι νὰ συνέρχονται καὶ γυμνάζωνται. Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς λειτουργίας τῆς λέσχης ταύτης.

Ἄρθρον 6

Τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν φέρουσι σῆμα κυκλικὸν ἐκ λευκοῦ σμάλτου φέροντος τὴν παράστασιν τῆς σφραγίδος τοῦ Ὀμίλου ἐπὶ κυανολεῦκου φιόγγου.

Ἄρθρον 7

Ἡ Σφραγὶς τῶν Ἐπιτροπῶν εἶνε ἡ τοῦ Ὀμίλου, μὲ τὰς λέξεις «Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ» καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 9/22 Ἀπριλίου 1914

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
Α. Ε. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων Πόρτ-Σαῖδ, διὰ τοῦ Προέδρου της κ. Σ. Σλάβικ, μᾶς ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως τὴν ἐξῆς εὐγενῆ πράξιν τοῦ Προσκόπου τοῦ Σώματος Πόρτ-Σαῖδ Γ. Ν. Παπαδοπούλου:

« Παρὰ τὸ παλαιὸν ταχυδρομεῖον, ὅπου προσδέδουν μικρὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἐταιρίας τῆς Διώρυγος καὶ ἰδιωτικὰ, ἠλίεον μερικοὶ παῖδες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ μικρὸς Νικόλαος Κοκκάλης. Οὗτος κύπτων ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπολέσας τὴν ἰσορροπίαν ἔπεσεν ἐν αὐτῇ, ὁ δὲ ἐκεῖ εὐρισκόμενος ἀδελφός του ἔρριψε κραυγὰς βλέπων αὐτὸν πνιγόμενον. Ὁ Πρόσκοπος Γεώργιος Ν. Παπαδόπουλος παρευρισκόμενος τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ ἀντιληφθεὶς ἐκ τῶν κραυγῶν τί συνέβαινε, ἐρρίφθη ἀμέσως εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν ἐνδυμάτων του καὶ ἀνήγαγε τὸν πνιγόμενον παῖδα, ὅστις οὕτω εὐτυχῶς ἐσώθη ».

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου ἐκφράζει διὰ τῆς παρουσίας τὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν εὐγενῆ νέον καὶ ἐπιφυλάσσεται ὅπως ζητήσῃ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν τὴν εἰς αὐτὸν ἀπονομὴν ἠθικῆς ἀμοιβῆς.

Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀλεξανδρείας, ἐκτιμῶσα τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερεν εἰς τὸ Σῶμα Ἀλεξανδρείας ὁ παρ' ἡμῶν ἔγκριτος ἰατρός καὶ ἔνθερμος τοῦ Προσκοπισμοῦ φίλος κύριος Τσατσάνης ἀνεκήρυξεν αὐτὸν Ἐπίτιμον Μέλος τοῦ Σώματος, ἐκφράσασα αὐτῷ καταλλήλως τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην.

Ἐν τῇ ἐσωτερικῇ σελίδι τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ περιοδικοῦ δημοσιεύεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει ἐξακολουθήσει δημοσιευόμενον, τὸ Τιμολόγιον τῶν διαφόρων Ἐγκυκλιῶν καὶ Καταστατικῶν ἐγγράφων τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν διαχείρισιν τοῦ Σώματος, οὕτως ὥστε αἱ ἀπανταχοῦ Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ βασιζόμεναι ἐπ' αὐτοῦ νὰ δύνανται εὐκόλως νὰ μᾶς διαβιβάζουν τὰς παραγγελίας των.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΤΟΠ. ΕΠΙΤΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ «Ἔσο Ἐτοιμος» ἀνέλαβον ἐν Ἀθῆναις μὲν τὸ Κατάστημα Ἐλευθερουδάκη καὶ Μπαρτ, ἐν Καίρῳ δὲ ὁ φίλτατος ὑπαρχηγός τοῦ αὐτόθι Προσκοπικοῦ Σώματος κύριος Π. Κερκινός.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἀγαπητέ μου Πρόσκοπε,

Διατί; ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ πατρός σου εἶνε ὀρθοτάτη καὶ ἀξία συγχαρητηρίων, ἐπωφελοῦμαι δὲ τῆς εὐκαιρίας τὴν ὁποίαν μοῦ δίδει ἡ ἐπιστολή σου, διὰ νὰ ἐπεκταθῶ ἐπὶ τοῦ ζητήματός σου, συνιστῶν σοι θερμότερα ν' ἀκολουθήσῃς τὰς συμβουλὰς του, διότι βασιζόνται ἐπὶ τοῦ θετικισμοῦ καὶ τῆς ἀκριβοῦς ἀντιλήψεως τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐσφαλμένη ἐὰν ἦτο ἡ ἀντίληψις του καὶ παρῶλογοις ἡ ἀπαιτήσις αὐτὴ τοῦ πατρός σου, ὑφείλες ἀμέσως νὰ τὴν ἐκτελέσῃς ὅπως εὐτυχῶς τὴν ἐκτέλεσες, ἀλλὰ χωρὶς νὰ παραπονεθῆς ὅπως δυστυχῶς διὰ τῆς ἐπιστολῆς σου κάμνεις, διὰ τῆς ὁποίας ἠμποροῦσες ἀπλουστάτα μόνον νὰ μοῦ ἀναφέρῃς τὸ πρᾶγμα, ἀφοῦ ἐθεώρησες ἀναγκαῖον νὰ μοῦ τὸ ἐξομολογηθῆς, ἀποδεικνύων τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν τρέφεις πρὸς ἐμὲ, ἐμπιστοσύνην ἣτις πολὺ μὲ τιμᾶ καὶ μὲ συγκινεῖ καὶ διὰ τὴν ὁποίαν πολὺ σ' εὐχαριστῶ...

Λαμβάνων ὅμως ἀφορμὴν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐμπιστοσύνης σου καὶ πρὸ παντός ἐκ τοῦ ἀδελφικοῦ μου δι' ἐσὲ ἐνδιαφέροντος, κρίνω ἀπαραίτητον πρὶν σοῦ ἀποδείξω τὴν ὀρθότητα τῆς ἀποφάσεως τοῦ πατρός σου, νὰ σοῦ δώσω μίαν συμβουλήν συναφῆ μὲ τὴν προκειμένην συζήτησιν.

Οὐδέποτε εἰς τὴν ζωὴν σου μὴ λυπήσῃς, φίλτατέ μου, τοὺς γονεῖς σου: ὄχι μόνον μὲ πράξεις ἀντιβαινούσας τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, ἀλλ' οὔτε μὲ λόγους ἢ τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους δυνατὸν νὰ ἐπρόδιδες τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς σου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῶν διαταγῶν των. Ὡς ἄνθρωποι, θὰ ὑποπέσουν εἰς λάθη καὶ παραδοξολογίας, θ' ἀπαιτήσουν ἀπὸ σὲ ἀνόητα ἴσως καὶ παρῶλογοις πράγματα· πράξέ τα ὅμως ἀμέσως, διότι ὁ ὄρκος τὸν ὁποῖον ὡς πρόσκοπος ἔδωσες, σὲ ὑποχρεοῖ νὰ ὑπακούῃς ἀναντιρρήτως εἰς τὰς διαταγὰς των, καὶ πράξέ τα μὲ ὄλην τὴν εὐχαριστήσιν, προσπαθῶν κατόπιν διὰ τῆς συμπεριφορᾶς σου καὶ διὰ τῆς καλῆς σου διαγωγῆς νὰ τοὺς δώσῃς τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσουν τὸ σφάλμα τους χωρὶς, ὅμως νὰ τοὺς τὸ παρατηρήσῃς.

Λάβε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι οἱ γονεῖς σου ἔχουν πείραν τῆς ζωῆς μεγαλητέραν ἀπὸ σὲ, καὶ πολλὰς φορὰς, ὅπως λόγου χάριν, εἰς τὴν σημερινὴν περίπτωσίν σου, ὅτι θὰ σοῦ φανῆ ἴσως παράδοξον ἀπαιτούμενον ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου, θὰ εἶναι ἐντούτοις ἀποτελέσμα

μεγάλῃς μελέτης καὶ τέλειον, ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις.

Ἐὰν δὲ ποτὲ τύχῃ νὰ ὑποπέσουν οἱ γονεῖς σου εἰς ἀδίκημά τι ἀπαιτοῦντες ἀπὸ σὲ πράγματα ἀδύνατα, ἔσο βέβαιος, ὅτι πολὺ γρήγορα θ' ἀναγνωρίσουν, διὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω αἰτίαν τὸ σφάλμα τους, καὶ ἱκανοποιοῦντες τὴν εὐθυκρίσιαν σου θὰ ἱκανοποιηθῶν συγχρόνως ἀπὸ τὴν προθυμίαν καὶ τὴν ὑπακοήν σου, διότι οὐδέποτε ἠμπορεῖς νὰ φαντασθῆς τί πικρίαν ποτίζει τὴν καρδίαν τους καὶ ἡ παραμικροτέρα ἀντίρρησης εἰς τὰς ἐπιθυμίας των.

Αὐτὸ λοιπὸν ἔπρεπε νὰ κάμῃς, ἐκτελῶν τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ πατρός σου, ἡ ὁποία ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι καθ' ὅλα ἀξιέπαινος καὶ λογικωτάτη. Μάθε λοιπὸν, φίλτατέ μου, ὅτι ἄριστον πρᾶγμα εἶναι νὰ προσπαθήσῃς κατὰ τὰς διακοπὰς σου νὰ διδαχθῆς, μὲ ὅσα σὲ συνεβούλευσα εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν μου, καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός σου σπουδάζων τοιοῦτοτρόπως πῶς ἐργάζονται οἱ ἄνθρωποι. Ἄν ὁ πατήρ σου εἶναι ἔμπορος, παρατήρησε πῶς γίνονται αἱ ἀγοραὶ, αἱ πωλήσεις, πῶς κερδίζονται τὰ χρήματα, καὶ τί κόπος χρειάζεται πρὸς τοῦτο. Ἐὰν δὲ ὁ πατήρ σου ἀσχολεῖται εἰς βιομηχανικόν τι ἔργον, μάθε νὰ χρησιμοποιοῖς τὰ ἐργαλεῖά του. Εἶναι πολὺ σπουδαῖον τὸ νὰ μάθῃς νὰ μεταχειρίζεσαι τὸ σφυρίον καὶ τὸ πριόνιον, διότι πολλὰς φορὰς, τοιοῦτου εἴδους γνώσεις ἐξασφαλίζουσι τὸν βίον μας καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ρουσσῶ, κατέστη συνήθεια νὰ διδάσκωνται τὰ παιδιά μίαν τέχνην. Ὑπῆρχον πολλοὶ, πλουσιώτατοι καὶ ἀριστοκράται ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων, οἱ ὁποῖοι ἐμάνθανον τὴν τορνευτικὴν, τὴν λεπτουργεῖαν κ.τ.λ. Ἀρκοῦμαι μόνον νὰ σοῦ ἀναφέρω ὡς παράδειγμα, τὸν βασιλέα Λουδοβίκον ΙΖ'. ὁ ὁποῖος ἦτο ἐπιτηδειότατος κλειθροποιὸς, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας δὲ τὸν Κάιζερ ὅστις εἶναι λεπτουργὸς ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ τέλος τὸν ἐνδοξον Στρατηλάτην μας Βασιλέα Κωνσταντῖνον ΙΒ'. ὅστις εἶναι ἄριστος κηπουρός.

Μιμήσου λοιπὸν καὶ σὺ τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων αὐτῶν ἀνδρῶν καὶ προσπάθησε νὰ ἐκμάθῃς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός σου, ἐὰν δὲ τυγχάνῃ ἐπιστήμων προσπάθησε ν' ἀκολουθήσῃς μίαν ὁποιαδήποτε τέχνην συντροφεύων κανένα σου συνάδελφον τοῦ ὁποῖου ὁ πατήρ εἶναι τεχνίτης ἢ βιομήχανος. Σπούδασε κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν σου

χημείαν, φυσικήν, μηχανικήν, ἀρχὰς ἀρχιτεκτονικῆς, ξυλουργικήν καὶ οὐδέποτε θὰ χάσῃς.

Τοιοῦτοτρόπως θ' ἀποκαταστῆς μίαν ἡμέραν σοφὸς φυσιοδίφης καὶ διακεκριμένος χημικὸς ἢ δὲ ἐπιδεξιότης τῶν γυμνασμένων χειρῶν σου θὰ σὲ ὠφελήσῃ πολὺ εἰς τὴν προόδόν σου. Ἐάν σου ἐπέλθῃ μία νέα ἰδέα, εἴτε συλλογισθῆς ἓνα συνδυασμὸν, εἴτε κάμῃς μίαν νέαν ἐφεύρεσιν εἰς τὸν πρακτικὸν σου βίον, πῶς θὰ τὴν πραγματοποιήσῃς; Πόσαι ἐφευρέσεις δὲ ἀπέτυχον διότι ὁ ἐφευρέτης δὲν κατώρθωσε νὰ ἐνσαρκώσῃ τὴν ἰδέαν του, ἐπειδὴ ἀνάξιος νὰ κατασκευάσῃ τὰ μηχανήματά του παρέδιδεν αὐτὰ εἰς ἐργάτας μὴ ἐννοοῦντας τίποτε ἀπὸ τὴν ἐφευρέσιν τους. Πόσαι πάλιν ἀνακαλύψεις ὀφείλονται εἰς τὴν χειρωνακτικὴν ἐπιδεξιότητα ἐπιστημόνων!

Ὁ διάσημος Φουκῶ ὁ ὁποῖος τόσον λαμπρὰ ἀπέδειξε τὴν θεωρίαν τῆς κινήσεως τῆς γῆς διὰ τῶν ταλαντεύσεων τοῦ ἐκκρεμοῦς, κατεσκεύαζε μόνος ὅλα τὰ ἐργαλεῖά του.

Τόσον δὲ ἦσαν τέλεια, ὥστε πολλοὶ ὑπεστήριζαν ὅτι τὰ ἔξοχα πορίσματα τῶν ἐπι-

τημονικῶν του παρατηρήσεων ὀφείλονται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν τελειότητα τῆς κατασκευῆς των.

Ἐξ αὐτῶν ὅλων λοιπὸν δύνασαι κάλλιστα νὰ πεισθῆς περὶ τῆς χρησιμότητος καὶ τοῦ ἀξιωματικότητος τῆς ἀποφάσεως τοῦ πατρὸς σου, εἰς τὸν ὁποῖον, πολὺ σὲ παρακαλῶ νὰ ἐκφράσῃς τὰ πλέον θερμὰ μου συγχαρητήρια ἐπειδὴ ἐκτὸς ἄλλων, μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπεκταθῶ ἐπὶ παραδείγματος τὸ ὁποῖον ἤθελον νὰ μιμηθῶσιν ὅλοι οἱ Πρόσκοποι, διότι καὶ καθῆκον ἱερώτατον θὰ ἐκτελέσουν βοήθουντες τὸν πατέρα τους εἰς τὴν ἐργασίαν καθιστάμενοι ἀπὸ τοῦδε οἱ ἀχώριστοι αὐτοῦ σύντροφοι καὶ φίλοι, καὶ προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πατρικὰ ἔργα, θὰ κατορθώσωσι μετὰ μεγαλιτέρας εὐκολίας νὰ λάβωσι τὰ Προσκοπικὰ τους Διπλώματα, ἀπαραίτητα δι' ὅσους θέλουν νὰ συγκαταλέγωνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Μετ' ἀγάπης.

Ο. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

Ἐπαρχηγὸς Α'. Ομάδος Α. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

— Ἐκ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου
— Γαλιόνα καὶ φρούρια.

Ὅταν ἐδημοσιεύθησαν οἱ πρῶτοι στρατιωτικοὶ προβιβασμοί, κάποιος ἀξιωματικὸς τῶν εὐζῶνων ἠθέλησε νὰ πειράξῃ τοὺς ἄνδρας του χάριν ἀσπιότητος. Ἀποταρθεὶς λοιπὸν πρὸς αὐτούς: «Καῦμένα παιδιὰ, τοὺς εἶπε, μὴ περιμένετε τίποτε...οἱ εὐζῶνοι δὲν πέρνουν Γαλιόνα! Ἀλλὰ μὲ ἐτοιμότητα ποῦ θὰ ἐξήλενεν ὁ ἀπαθέστατος τῶν ἀνθρώπων, ἓνας ὑποδεκανεὺς, ἀπήντησεν ὡς νὰ μὴ κατενόει ποῖον ἥρωισμόν καὶ ποῖαν μεγαλοφυλίαν ἐπέκλειον οἱ λόγοι του:

— Κυρ' ὑπουλογαγὲ τὸ ξέρουμη δα! Οἱ εὐζῶνοι δὲν πέρνουν γαλιόνα, πέρνουν...κάστρα!

Ἄς προσπαθήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ περιορίζωμεν τὸ αἶσθημα τῆς φιλαρχίας ὅπως φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν γενναίων εὐζῶνων μας.

Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
ΥΠΕΡΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ ΣΤ. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ὁ λόρδος Palmerston εἰς ἀπὸ τοὺς ἐξοχωτέρους Ἄγγλους πολιτικούς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, εὗρεν εἰς μίαν του πολιτικὴν περιοδείαν ἓνα ἀπρόοπτον πολιτικὸν συζητητήν.

Ἐἶχε συγκαλέσει εἰς συλλαλητήριον τοὺς ἐκλογεῖς ἐνὸς διαμερίσματος καὶ ἤρχισεν ἀναπτύσσων εἰς αὐτούς τὸ πολιτικὸν του πρόγραμμα, ὅταν ἔξαφνα ἓνας

τολμηρότατος νέος 15 ἕως 16 ἐτῶν, ἐσηκώθη καὶ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ μερικὰς ἐρωτήσεις.

Τὸ ἀκροατήριον ἔμεινεν ἔκπληκτον μὲ τὴν τόλμην τοῦ μικροῦ.

Ἄλλ' ὁ παλαίμαχος πολιτευτὴς δὲν ἔδειξεν οὔτε ἔκπληξιν οὔτε στενοχωρίαν, ἀλλ' ἀπήντησε σοβαρῶτα εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις τοῦ μικροῦ.

Καὶ ὅταν ὁ μικρὸς πολιτικολόγος ἐτελείωσε, τοῦ εἶπε:

— Τώρα, νέε μου, δύναμαι καὶ ἐγὼ νὰ λάβω τὸ θάρρος νὰ οὐς ἀποτείνω μίαν ἐρώτησιν;

— Ὡ, βεβαίως λόρδε μου, βεβαίως! Ὅ,τι ἐρώτησιν θέλετε, ἀπήντησε προθυμῶτα ὁ νέος.

— Σὰς εὐχαριστῶ. Τολμῶ λοιπὸν νὰ οὐς ἐρωτήσω: «Τὸ ξέρεϊ ἢ μαμά σας ὅτι λείπετε αὐτὴν τὴν ὥραν ἀπὸ τὸ σπῆτι;— ἠρώτησεν ὁ λόρδος μὲ ὄλην τὴν σοβαρότητα.

Φαντάζεσθε μὲ τί γέλοια τὸ ἀκροατήριον ὑπεδέχθη τοὺς λόγους τοῦ Πάλμερστον, ἐνῶ ἐτρέπετο εἰς φρυγὴν, ὁ μικρὸς πολιτικολόγος, ὅστις ἐνδεχόμενον σήμερον νὰ εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν διαπρεπῶν ρητόρων τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου!

Κ. Ι. ΒΙΤΙΑΔΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ!

Ὁ εὐτυχὴς δύναται νὰ κάμῃ καὶ ἄλλον εὐτυχητὸν τοῦτο δὲ πράττων αὐξάνει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐτυχίαν.

— Ὁ ἀγαπῶν τοὺς κόλακάς του ἀκολουθεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τὴν θεῖαν ἐντολήν: Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν.

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ἐξακολουθοῦντες τὴν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἀνάπτυξιν τῶν ἀπαιτηθησομένων θεμάτων διὰ τὰς ἐξετάσεις Προσκόπου Β'. Τάξεως, ἀρχόμεθα σήμερον δημοσιεύοντες τὰ ἐν ἐκτάσει καὶ πρακτικῶς διδαχθέντα ἐν τῷ Κέντρῳ Στοιχεῖα Πρώτων Βοηθειῶν ὑπὸ τοῦ ἐγκρίτου ἱατροῦ τοῦ Σώματος κ. Τσατοσιάνη, ὅστις προθύμως εὐηρεστήθη νὰ καταρτίσῃ διὰ τῶν σαφῶν ἐπὶ ἐκάστου στοιχείου ἐξηγήσεων τοῦ τέλειον Προσκοπικὸν ἐγκόλιον Πρώτων βοηθειῶν, τοῦ ὁποίου θερμοῦς συνιστῶμεν τὴν μελέτην εἰς τοὺς Προσκόπους μας.

Α'. ΕΠΙΠΟΛΑΙΑ ΒΛΑΒΗ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

(*Τομαί — ἐκδοραί*).

Γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν ἀνθρωπολογίαν ὅτι τὸ δέριμα εἶναι ἓνα περικάλυμμα τὸ ὁποῖον σκεπάζει καὶ προφυλάττει ὁλόκληρον τὸν ὀργανισμόν μας.

Τὸ περικάλυμμα τοῦτο ἐνῶ ἀφίνει νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τοὺς πόρους τοῦ ὀιδρώς καὶ διαφόροι λιπαραὶ οὐσίαι, ἐμποδίζει ἐντούτοις τὰ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὰ πέραξ ἀντικείμενα (γῆ, ἔπιπλα, ἐνδύματα κ.τ.λ.) εὐρισκόμενα μικρόβια νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ὀργανισμόν μας, διότι εἰσερχόμενα τὸν μολύνουν, ἢ δὲ μόλυνσις εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀσθενειῶν.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον μόλις τὸ δέριμα πάθῃ ἐκδοράν τινα ἢ καὶ ἐλάχιστον ἀκόμη τραῦμα ὀφείλομεν νὰ τὸ καθαρίσωμεν μὲ βρασμένο χλιαρὸ νερὸ, ἐὰν ἔχωμεν εἰς τὴν διάθεσίν μας, καὶ ἔπειτα μὲ ὀλίγο οἰνόπνευμα (σπίρτο).

Πέρνομεν ἔπειτα ὀλίγο βαμβάκι τὸ ὁποῖον ἐμποτίζομεν μὲ βάμμα ἰωδίου καὶ μὲ τὸ βαμβάκι αὐτὸ ἐπαλείφομεν τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸ τραῦμα, ὅταν εἶναι μεγάλο, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπάλειψιν τοῦ ἰωδίου, θὰ ἐπιθέσωμεν γάζαν ἀπεστειωμένην, ἔπειτα ἓνα στρώμα βάμβακος ἀπεστειωμένου ἐπίσης καὶ τὸ δένομεν ἔπειτα μὲ ἓνα καθαρὸν ἐπίδεσμον.

Ὅταν ὅμως τὸ τραῦμα εἶναι μικρὸν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπάλειψιν τοῦ ἰωδίου ἐφαρμόζομεν ἓνα κομμάτι τσιρώτου ἢ ταφφετᾶ ἢ χύνομεν ὀλίγον κολλώδιον τὸ ὁποῖον ὅταν ξηρανθῇ χρησιμεύει ὡς τέλειος ἐπίδεσμος.

Ἐννοεῖται ὅτι, κάθε φορὰ ποῦ ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας νερὸ καὶ σαποῦνι, ὀφείλομεν νὰ πλύνωμεν καλῶς τὰς χεῖράς μας πρὶν ἐγγίσωμεν τὸ τραῦμα καὶ ὀφείλομεν πάντοτε νὰ ἔχωμεν τὰ νύχια μας κομμένα καὶ καθαρὰ.

Β'. ΔΗΓΜΑΤΑ (ΔΑΓΚΑΜΑΤΑ)

Δηλητηριωδῶν ἐντόμων, κωνώπων, μελισσῶν, κηφήνων, σκορπιῶν, ὄφρων, λυσσῶντων κυνῶν.

Τὰ δαγκάματα τῶν ἄνω ἐντόμων καὶ ζῶων εἶναι καὶ αὐτὰ μικρὰ τραύματα τοῦ δέριματος, διὰ τῶν ὁποίων εἰσέρχονται εἰς τὸν ὀργανισμόν μας ὄχι πλέον μικρόβια, ἀλλὰ δηλητήρια. Ὑγραὶ δηλαδὴ οὐσίαι τὰς ὁποίας παρασκευάζουσι μέσα τους οἱ ὀργανισμοὶ τῶν ἐντόμων αὐτῶν καὶ ζῶων.

Κεντήματα κωνώπων.— Οἱ περισσότεροι κωνῶπες οἱ ὁποῖοι συχνὰ μᾶς κεντοῦν δὲν εἶναι πάντοτε βλαβεροί. Μόνον ὅσοι ἔτυχε νὰ εἶναι μολυσμένοι (ὅσοι ζοῦν εἰς τὰ ἔλη ἢ εἰς διαφόρους ἀκαθαρσίας), ἢ μποροῦν μὲ τὸ κέντημά τους νὰ μᾶς μεταδώσουν ἢ νόσημα ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς ἐλώδεις πυρετοὺς ἢ ὅταν εἶναι ἀκάθαρτα νὰ προξενήσουν ἓνα ἐλαφρὸν προῖξιμο εἰς τὸ κεντηθὲν μέρος.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐλωδῶν πυρετῶν εἶναι ἄσχετον μὲ τὸ θέμα μας, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν ὅμως τὸ προῖξιμον πρέπει νὰ τρίψωμεν μὲ ὀλίγο βαμβάκι βουτηγμένο σ' τὸ σπύρτο ἢ εἰς τὴν ἄμμωνίαν τὸ κεντηθὲν μέρος.

Δαγκάματα τῶν μελισσῶν.— Εἰς τὰ δαγκάματα αὐτὰ πρέπει ἀμέσως νὰ βγάλωμεν τὸ κεντρί διότι τότε μόνον παύῃ ὁ πόνος καὶ κατόπιν τρίβωμεν τὸ κεντηθὲν μέρος ὅπως καὶ εἰς τὰ κουνούπια.

Δαγκάματα σκορπιῶν.— Θὰ σφίξωμεν τὸ δαγκωμένο μέρος διὰ νὰ βγῆ ὀλίγον αἷμα ἢ θὰ κάμωμεν μίαν μικρὰν τομὴν ἐὰν δὲν βγαίη αἷμα, ἔπειτα θὰ δέσωμεν ἄνωθεν τοῦ τραύματος μὲ ὅτι δῆποτε ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας (σχοινί, σπάγγος, λωρὶς ὑφάσματος, μανδύλι), καὶ ἔπειτα μεταχειρίζομεθα τὴν ἄμμωνίαν καὶ ὀλίγον βαμβάκι ὅπως καὶ διὰ τὰ μελίσια.

Δαγκάματα φειδιῶν.— Δένομεν ἀμέσως, ὅπως καὶ ἄνωτέρω, τὸ μέρος ποῦ εὐρίσκειται ἄνωθεν τοῦ δαγκάματος καὶ ἔπειτα μεγαλώνωμεν τὸ τραῦμα μὲ νυστέρι ἢ σουγιὰ διὰ νὰ βγῆ περισσότερον αἷμα καὶ ἔπειτα καυ-

τηριάζομεν αὐτὸ μὲ ὅτι δῆποτε ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας (σίδηρο καμμένο ἢ σίγμα καμμένο, βελόνη καμμένη ἢ ξύλο χλωρὸ καμμένο), καὶ ὕστερα βάζομεν τὸ βαμβάκι μὲ τὴν ἀμμωνίαν ὅπως καὶ διὰ τοὺς σκορπιούς, καὶ στέλλομεν ἀμέσως ἔπειτα τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸν ἰατρὸν διὰ νὰ τοῦ κάμη ἔν-σιν ὄρου ἀντιδηλητηριώδους (Calmette).

Δαγκάματα λυσσάντων κυνῶν.— Πρέ-πει νὰ τὰ καυτηριάσωμεν ἀμέσως ὅπως καὶ τὰ δαγκάματα τῶν φειδιῶν, νὰ βάλωμεν βαμ-βάκι μὲ ἀμμωνίαν καὶ νὰ στείλωμεν τὸν ἄρ-ρωστον εἰς τὸν πλησιέστερον Institut Pasteur.

(Ἀκολουθεῖ)

Μ. ΤΣΑΤΣΑΝΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΕΛΑΦΟΥΣ

Α. ΓΕΝΙΚΑ

Ἡ παλαιὰ καὶ νεωτέρα ἱστορία μας γέ-μει θανμασιῶν γεγονότων ἐκ τῶν ὁποίων καταφαίνεται πόσον οἱ πρόγονοί μας ἐλάμ-

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΑΝΙΧΝΕΥΤΗΣ

βανον ὑπ' ὅσιν τὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους καὶ πόσον ἐπιτυχῶς ἐφήρμοζον, χρησιμοποι-οῦντες αὐτὸ, διαφόρους μεθόδους πρὸς ἐξα-πάτησιν τῶν ἀντιπάλων τῶν.

Κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ὁ Ὅδυσ-σεὺς τυφλώσας τὸν Κύκλωπα Πολύφημον καὶ κλεισθεὶς μετὰ τῶν συντρόφων του ἐντὸς τοῦ σπηλαίου του κατόρθωσε νὰ διαφύγῃ, κρατηθεὶς αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί ὑπὸ τὰς κοιλίας τῶν προβάτων τοῦ Κύκλωπος, τὸν ὁποῖον οὕτω ἠπάτησαν τεχνηέντως.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, τοὺς χρόνους τῆς Ἑλλην. Ἀνεξαρτησίας ἔχομεν πολλὰ παραδείγματα, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι ἡ ἄλωσις τῆς Ἀκροναυπλίας, ὑπὸ τῶν προγόνων μας,

τὴν ὁποίαν κατέλαβον κατόπιν τελείας ἀνα-γνωρίσεως καὶ χρησιμοποιοῦσεως τοῦ ἐδά-φους ἐν καιρῷ νυκτός, οἱ δὲ τελευταῖοι ἐν-δοξοὶ πόλεμοί μας γέμουσι τοιούτων θαν-μασιῶν πράξεων ὑπερφαλλαγίσεων καὶ κυκλώσεων τοῦ ἐχθροῦ χάρις εἰς τὰς λαμπρὰς ἀναγνωρίσεις καὶ χρησιμοποιοῦσεις τοῦ ἐδά-φους.

Πρόσκοποι, τὰ ἀνω γεγονότα μᾶς διδά-σκουσιν εἰς τί δύναται νὰ μᾶς ὠφελήσῃ τὸ ἔδαφος καὶ εἰς τί δύναται νὰ μᾶς βλάψῃ, ἄς μάθωμεν λοιπὸν, ν' ἀναπτύξωμεν τὸ ἐν-στικτὸν τῆς παρατηρητικότητος τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ Ἕλληνες κατέχομεν ἀφθόνως.

«Τὸ ἔδαφος, λέγει ὁ στρατηγὸς Clausewitz ἐπιδραῖ ἐπὶ τῶν γεγονότων τοῦ πολέμου κατὰ τρεῖς τρόπους.

1ον Ὡς ἐμπόδιον εἰς τὰς κινήσεις.

2ον Ὡς ἐμπόδιον εἰς τὴν ὄρασιν.

3ον Ὡς προκάλυμμα ἐναντίον τῆς ἐνερ-γείας τῶν ἐχθρικῶν πυρῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀπλῆ καὶ συστη-ματικῆ, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὴν χίνη τις τῆς διανοίας του ὅταν ἐξετάξῃ τὸ ἔδαφος καὶ τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα περικλείει. Ἡ ἀνα-γνωρίσις καὶ χρησιμοποίησις τοῦ ἐδάφους συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀκολουθῆτις τὰς διαφό-ρους ἀνωμαλίας αὐτοῦ, νὰ ὑπερπηθῆ πάντα παρουσιαζόμενον ἐμπόδιον, νὰ διατρέξῃ ταχέως τὰ ἀκάλυπτα μέρη εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐγένετο ὄρατος, νὰ ἐξερευνᾷ τοὺς διαφόρους χάνδια-κας, τοὺς φράκτας, τὰς παρουσιαζόμενας μικρὰς ἐπαύσεις, κλπ. ἐμπνεόμενος ἐκ τῆς ὑποθέσεως ἣτις διεγείρει τὴν ἀντίληψιν, τὴν αὐτενέργειαν καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς αὐτοσυντη-ρήσεως διὰ τῆς προφυλάξεως: «ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶνε πλησίον καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν ἀντι-ληφθῶμεν ἐνῷ αὐτὸς μᾶς βλέπει». Βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπερβάλωμεν ὅλα τὰ ἐμπό-δια τελείως ἀπαρατήρητοι, διότι δὲν κατέ-χομεν οὔτε μαγικά δακτύλια οὔτε τι ἄλλο τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἔκαμνε ἀοράτους, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσπαθῆσωμεν, συνδιάζοντες τὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους, ἔστω καὶ ἂν θὰ ἀνα-γκασθῶμεν νὰ κάμωμεν μεγάλους γύρους, νὰ μὴ δώσωμεν εἰς τὸν ἀντίπαλόν μας τοιαῦτα σημεῖα ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπο-θέσῃ ἂν ὄχι νὰ μᾶς ἀντιληφθῆ. Πρέπει, λοιπὸν, σιγὰ, σιγὰ, συμφώνως μὲ τὴν ἐπο-χὴν καὶ τὸς ἀνωμίλους μεταλλαγὰς τοῦ ἐδά-φους νὰ μεταχειριζώμεθα διάφορα ἀντικεί-μενα προχείρως, τὰ ὁποῖα ἀφθονοῦν εἰς τὰ διάφορα μέρη, διὰ νὰ καλυπτώμεθα ἐν καιρῷ ἀναγνωρίσεως τινός. Οὕτω εἰς μέρη θερι-σμένα ὅπου ὑπάρχουν δεμάτια ἀπὸ σφαι-ρὰς δυνάμεθα νὰ κρυπτόμεθα ὅσπιν ἀπὸ αὐτῶν, κυλώντες σιγὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἄλλα-χοῦ δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν μικρὸν

θάμνον τὸν ὁποῖον κόπτομεν καὶ κρατοῦμεν ἔμπροσθέν μας διὰ τὰ καλυπτώμεθα καὶ προχωροῦμεν σιγὰ σιγὰ διὰ τὰ μὴ μᾶς ἀντιληφθῶν οἱ σκοποὶ, τέλος μεταχειριζόμεθα τὸ τέχνασμα τοῦ Ὀδυσσεῶς κρυπτόμενοι μέσα πρὸς κοπάδια ἀπὸ βόδια, πρόβατα κλπ. ἔκτος δὲ τῶν ἄνω δυνάμεθα νὰ ἐφεύρωμεν διαφόρους τρόπους συμφώνως μὲ τὰς περιστάσεις διὰ τὰ ἐξαπατήσωμεν τοὺς ἀντιπάλους. Ὁ χρωματισμὸς τῆς στολῆς πρέπει νὰ λαμβάνεται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς ἀναγνωρίσεις, διὰ τοῦτο ὅλα τὰ Κράτη φροντίζουν νὰ δώσουν εἰς τοὺς στρατιώτας των στολὰς ἀνταποκρινομένας πρὸς τὸν χρωματισμὸν τοῦ ἐδάφους των, ὡς λ.χ. χακί, πρασινωπὰς, φαιὰς κλπ.

Ὁ μέγας πορθητὴς τοῦ Πόρτ-Ἀρθούρ Ἰάπων στρατηγὸς Νόιζη διὰ τὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς πολιορκουμένους καὶ καταλάβῃ δι' ἐφόδου τὰ ἰσχυρὰ φρούρια, ἐνέδυσσε τοὺς στρατιώτας του μὲ χιτῶνας διαφόρων χρωμάτων σύμφωνα μὲ τὸ χρῶμα τοῦ ἐδάφους, λευκὸν διὰ τὴν χιόνα, πράσινον διὰ τὰ δάση καὶ λειβάδια, σοκολατὶ διὰ τὰ καλλιεργημένα ἐδάφη, φαιοκίτρινον διὰ τὰς ὁδοὺς κ. λ. π.

Ὁ πρὸς ἀναγνώρισιν ἀποστελλόμενος Πρόσκοπος δὲν πρέπει νὰ χάνῃ τὸν καιρὸν

τοῦ εἰς ἀνωφελεῖς μεταμφιέσεις ἀλλὰ δεῖ νὰ ἐνεργῇ ταχέως διὰ τῶν γνώσεων ἃς ἀπέκτησε ἐκ τῶν συνεχῶν ἐκδρομῶν τοῦ πρὸς μελέτην τοῦ ἐδάφους, διὰ τὰ φέρῃ αἰσίως εἰς πέρας τὴν ἐμπιστευτικὴν ἐντολήν ἣν ἔλαβε, δὲν πρέπει δὲ ποτὲ νὰ λησμονῇ ὅτι πρῶτόν του μέλημα εἶναι νὰ προσανατολισθῇ διὰ τὰ μὴ χάσῃ τὸν δρόμον του, ὡς σημεῖα δὲ πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὰ διακρινόμενα ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως καὶ τὰ ἔχοντα ἐξαιρετικὸν χαρακτῆρα, ὡς κωδωνοστάσια, μιναρέδες, ἀνεμομίλους, μεμονωμένα δένδρα ἢ οἰκίας κλπ. Ἐκτὸς αὐτῶν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ θετικώτερα ἀκόμη μέσα τὰ ὁποῖα ἐκτενῶς θὰ περιγραφοῦν εἰς τὰ εἰδικὰ μαθήματα Τοπογραφίας, ὡς τῆς πυξίδα, χάρτας κλπ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ἀπὸ κάθε Πρόσκοπον εἶναι ἡ προσπάθεια τοῦ νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν ἀντιληψίν του καὶ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξῃ ἐν ἑαυτῷ τὸ ἔνστικτον τῆς παρατηρητικότητός του.

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΤ' ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ— *Περὶ καθηκόντων ἀνιχνευτικῶν περιπόλων καὶ σκοπῶν.*

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πῶς κανονίζονται τὰ ὥρολόγια

Ὅταν τὸ ὥρολόγιον πηγαίνει ἐν μόνον λεπτὸν καθ' ἑκάστην ἔμπρὸς ἢ ὀπίσω, δὲν πρέπει νὰ τὸ διορθώσωμεν μετὰ 8 ἢ 10 ἡμέρας δυνάμεθα νὰ τὸ κανονίσωμεν καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει ν' ἀκολουθῶμεν τέτοια χρονικὰ διαστήματα. Τότε. ἂν μὲν ἡ διαφορὰ εἶνε ὀλίγων λεπτῶν, θέτομεν τοὺς δείκτας ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὥρας, ἂν δὲ ἡ διαφορὰ εἶνε μεγαλειτέρα, τότε πρέπει νὰ ἐγγίσωμεν καὶ ἓνα ἄλλον δείκτην ἐσωτερικὸν πρὸς τοῦτο ὠρισμένον. Ἄν μὲν τὸ ὥρολόγιον πηγαίνει ἔμπρὸς, κινῶμεν τὸν δείκτην πρὸς τὸ γράμμα R. ποῦ εἶνε πλησίον χαραγμένον καὶ σημαίνει retard (ὀπίσω) ἂν δὲ πηγαίνει ὀπίσω, τότε τὸν κινῶμεν πρὸς τὸ γράμμα A, σημαίνον avance (ἔμπρὸς). Πρέπει ὅμως νὰ δώσωμεν εἰς τὸν δείκτην τοῦτον τόσην ἀνάλογον κίνησιν πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τ' ἀριστερὰ, ὅσον τὸ ὥρολόγιον προχωρεῖ ἢ μένει ὀπίσω. Δι' τοῦτο εἶναι σημεῖωμένοι περὶ τῶν δείκτην τούτων διάφοροι διακρίσεις.

Ὅταν κανονίζωμεν τὴν ὥραν ὥρολογίου, πρέπει νὰ μεταχειριζόμεθα τὸ κλειδίον καὶ νὰ προσέχωμεν ὥστε νὰ μὴ στρέφεται ὁ ὠροδείκτης χωριστὰ ἀπὸ τὸν λεπτοδείκτην. Εἰς τὰ ὥρολόγια τὰ ὁποῖα σημαίνουν τὰς ὥρας, οὐδέποτε πρέπει νὰ

στρέφωμεν τοὺς δείκτας καθ' ἣν στιγμὴν σημαίνει τὸ ὥρολόγιον. Εἰς αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ ὥρολόγια, ὅταν τύχη νὰ σημαίνεται ἡ ὥρα ταχύτερον ἢ βραδύτερον, κινῶμεν τὸν ἐσωτερικὸν ἐπὶ τοῦτο δείκτην πρὸς τὸ γράμμα V (vite=ταχέως), ὅταν θέλωμεν ταχύτερον νὰ σημαίνῃ ἢ πρὸς τὸ γράμμα L (lentement=βραδέως) ὅταν βραδύτερον.

Ο. ΑΡΑΒ.

☉ ☉ ☉

Πρὸς ἀνακάλυψιν γάλακτος νοθευμένου.

Ἄρκει νὰ βράσωμεν ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ καὶ νὰ χύσωμεν μερικὰς σταγόνας βάμματος ἰωδίου.

Ἐάν τὸ γάλα εἶνε ἀνόθευτον, τὸ χρῶμά του δὲν θὰ μεταβληθῇ, ἐάν τούναντίον, τὸ γάλα γίνῃ κωλωπὸν εἶναι ἀσφαλέστατα νοθευμένον.

☉ ☉ ☉

Πείραμα ἰσορροπίας

Τὸ ἀκόλουθον πείραμα ἰσορροπίας εἶνε διασκεδαστικὸν καὶ θεαματικόν, πολὺ δὲ χρήσιμον δι' ὀδοιποροῦντας προσκόπους.

Ὅταν μία ὁμάς εὐρίσκειται ἐν ἀναπαύσει, καὶ οἱ πρόσκοποι ζητοῦσι βράχους καὶ ὑψώματα διὰ νὰ καθίσωσι καὶ δὲν εὐρίσκουν ἢ ἔβρεξε καὶ δὲν δύναται νὰ καθίσωσι κατὰ γῆς, τότε δύναται διὰ τοῦ ἐξῆς εἰφυοῦς τρόπου νὰ ἐπιτύχωσι καθίσματα ὄχι καὶ ἀξιοκαταφρόνητα

Ἄρκει πρὸς τοῦτο νὰ καθίσωσιν ὁ εἰς ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ ἄλλου καὶ σχηματίσωσι κύκλον. Τοῦ-

ουτοτρόπως θά εύρεθώσι πάντες επί καθισμάτων, μεταβαλλόμενοι εις ζώσας εἴδους.

I. K. ΣΤΟΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ Δ. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

Πῶς θ' ἀπαλλαχθήτε ἀπὸ τούτων κώνωπας

Διὰ τὰ ἀπαλαχθῆτε ἀπὸ τούτων κώνωπας κορέους κτλ καύσατε θεῖον (θεινίφι) εἰς τὸ δωμάτιόν σας χωρὶς νὰ εἰσθε ἐντὸς, διότι ὁ καπνὸς τοῦ θεῖου εἶνε πνιγηρὸς, καὶ ἀφοῦ καεὶ ἀερίσατε τὸ δωμάτιόν σας. Τὰ έντομα δὲν ἐμφαίνουσι πλέον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, μολονότι ἡ ὄσμη τοῦ θεῖου μετὰ μίαν ἢ δύο ὥρας δὲν εἶνε πλέον ἐπαισθητὴ εἰς τὴν ἀνθρώπινην ὄσφρησιν.

Ἄλλο μέσον ἀπλούστερον ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν κωνόπων, εἶνε τὰ θέσητε μίαν ὥραν πρὸ τοῦ κατακλιθῆτε, ἐπὶ μίᾳς τραπέζης ἐν τῇ μέσῳ τοῦ κοιτῶνος σας (ἀφοῦ κλείσητε τὰ παράθυρα) φανόν ἀιτημένον τοῦ ὁποίου τὰ ὑάλια ἀλείφονται μὲ μέλι ἀναλυθὲν ἐντὸς ὀλίγου ὄξους.

Ὅσοι κώνωπες εὐρίσκονται εἰς τὸ δωμάτιον ἐντὸς ὀλίγου λεπτῶν προσκολλῶνται εἰς τὰς ὑάλους τοῦ φανοῦ.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

N. Θ. ΒΙΔΑΛΗΣ

ΕΝΟΜ. ΣΤ. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

Τί παράγει ἕνας κόκκος σίτου

Παραδεχόμενοι ὡς βέβαιοι ὅτι, ἐπὶ γονίμου γῆς εἰς κόκκος σίτου παράγει κατ' ἔτος 50 κόκκους, ἕκαστος δὲ τούτων ἄλλους 50, οὕτω διαδοχικῶς ἐξακολουθούσης τῆς παραγωγῆς, τὰ ἔχουμεν μετὰ 2 ἔτη 2.550 κόκκους, εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους κόκκους 127.500 καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔκτου ἔτους κόκκους 15.937.500.000, ποσὸν ἱκανὸν νὰ θρέψῃ ἐπὶ ἕν ἔτος πλέον τῶν 3.000 ἀνθρώπων. Μετὰ δώδεκα ὁμοίως ἔτη τοιαύτης παραγωγῆς, θά ἔχουμεν τὸ γινάντε ὄν ποσὸν 249.023.437.500.000.000.000 ἢτοι 249 πεντάκις ἑκατομμύρια κόκκων, ἢ 519 περὶπου τρισσεκατομμύρια κοιλῶν σίτου, ἀρετὸν νὰ θρέψῃ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς (πρὸς 25 κοιλὰ κατ' ἄτομον τὸ ἔτος) ἐπὶ 9,44 ἔτη!! ἢ ἐπὶ 31 ἡ γενεὰς τῶν σήμερον κατοικούντων τὴν γῆν.

O. APAB.

Δύσσα

Ἡ φοβερὰ αὕτη ἀσθένεια μεταδίδεται εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν σκύλον, τὴν γάταν, τὸν λύκον, κτλ. Τὸ δηλητήριον εὐρίσκεται εἰς τὸν σίελον καὶ εἰς τὸν ἀφρόν, τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λυσσῶντος ζώου καὶ μεταδίδεται εἰς τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸ δῆγμα ἢ καὶ ἀπλῶς διὰ τὴν δηλητηριώδους αἰέλου εἰς μέρος τῆς ἐπιδερμίδος τὸ ὁποῖον ἐγδύρη.

Ὅταν ἐν ζῶον προσβληθῆ ἀπὸ λύσσαν παύει ν' ἀναγνωρίζῃ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου του, καταβιβάζει τὴν σφάκιν του, τὸ στόμα του γεμίζει ἀφροῦς, ἢ φωνὴ του εἶναι βραχὴ, καὶ ὅταν γαυγίσῃ ἢ κραιγῇ του ἐκείνη ὁμοιάζει μὲ τὴν κραιγῇ τοῦ πετεινοῦ. Κατὰ τὸ ταχὺ ἢ ἀβέβαιον αὐτοῦ βᾶδισμα, ἀποφεύγει τὰ ρυάκια καὶ ὄρμα ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν ζῴων τὰ ὁποῖα συναντᾷ καὶ δάκνει μεθ' ὀσμῆς, μεθ' ὃ αἱ δυνάμεις του χαλαροῦνται καὶ θνήσκει ἐν μέσῳ σπαρακτικῶν σπασμῶν. Δῆγμα κινδύος, ὃ πρόσοκος θά περιποιηθῆ προχειρῶς ὡς ἑξῆς: Θά δέση ἀμέσῳ τὸ μέρος ἀνωθεν τοῦ τραύματος, κατότιν μὲ ἕν μαχαιρίδιον ἢ ἄλλο κοπτερόν εργαλεῖον θά μεγαλώσῃ τὸ τραῦμα διὰ νὰ ἐξέλθῃ περισσότερον αἷμα καὶ θά κεντηθῆσῃ τὸ μέρος μετὰ ταῦτα θά ἐπιθέσῃ οἰνόπνευμα ἢ ἀμμωνίαν θά ἐπιδέσῃ τὸ τραῦμα καὶ θά ὀδηγήσῃ τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸ πλησιέτερον Institut Pasteur.

I. K. ΣΤΟΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ Δ. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΤΟ ΤΥΜΠΑΝΟΝ-ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς, αἱ ἀγριώτεροι φυλαὶ μετεχειρίσθησαν πολλὰ καὶ διάφορα μῆσα πρὸς συνεννόησιν μεταξὺ τῶν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις.

Οἱ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀφρικῆς παρετήρησαν συχνάκις ὅτι οἱ Ἀραβες συνεννοοῦνται μεταξὺ τῶν διὰ πυρῶν, ἀναμένων διαφοροτρόπως εἰς ὄρισμένα μέρη.

Ἄλλιά εἰς τοὺς μαύρους τῆς Κεντρικῆς καὶ Μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς τὰ μέσα τῆς μεταδόσεως εἰδησεῶν εἶναι τὰ θαυμασιώτερα, μείναντα μάλιστα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀνευ δυνατῆς ἐξηγήσεως.

Κάποιοι Ἄγγλοι ταξειδιώτης διηγείται ὅτι εἰς τὸν ποταμὸν Σούνκουρν (Sunkurn) τὸ πλοῖόν του ἀνεμένετο πάντοτε, ἀναγγελλόμενον 2-3 ἡμέρας πρότερον. Κατόπιν μίᾳ σοβραῆς ἀνακρίσεως ἀποβούσης δυσκόλου ἔνεκεν τῆς σιωπῆς τῶν Ἰθαγενῶν, ἔμαθεν ἐπὶ τέλος ὅτι κατὰ τὴν περιπτώσιν ταύτην ἡ σήμανσις ἐγένετο δι' ἀκουστικῶν τηλεγράφων, μέσον τῶν τυμπάνων, τῶν ὁποίων ὁ ἦχος ἀκούεται εἰς πολλὰ χιλιόμετρα.

Ἐκαστος παίκτης τοῦ πολεμικοῦ Τάμ-Τάμ (σήμαντρον ἐπίπεδον, ὅταν ἀκούει μίαν ἀγγελίαν τὴν ἐπαναλαμβάνει ἀμέσῳ, δύναται δὲ αὕτη νὰ ταξειδεύῃ—οὕτως εἰπεῖν—ἀρκετὰ ταχέως. Ὑπάρχει ἕξ ἄλλοι κώδηξ σημάτων πρὸ πολλοῦ ἐν χρήσει.

Μετ' ὀλίγον χρόνον, ὁ αὐτὸς ταξειδιώτης εὐρισκόμενος εἰς ἀποστολὴν παρετήρησεν ὅτι εἰς τὸ στρατόπεδόν του μερικοὶ τῶν μυήρων του διεσκέδαζον τυμπανίζοντες μερικὰς βλασφημίας εἰς ἐχθρῶν στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον φυσικὰ τὰς ἐπέστρεφε βαρυτέρας.

Ἐνίοτε ἐπίσης ὁμίλουν φιλικῶς καὶ μετέδιδον εἰδήσεις.

Εἰς τοὺς Βασουτούς λ. χ. τὸ τύμπανον εἶναι μίᾳ μεγίστη κολοκίνθη εἰς σχῆμα κώνου ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι τεταμένον δέρμα μικρᾶς κατσίκας.

Ὁ ἦχος δύναιται νὰ φθάσῃ ἐνίοτε εἰς 15 καὶ 20 χιλιόμετρα.

Ὑπάρχουν ἐπίσημοι τυμπανισταὶ εἰς κανονικὰς ἀποστάσεις ὡς σταθμοῦχοι, καταγινόμενοι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μετάδοσιν τῶν ἀγγελιῶν. Συνεννοοῦνται μεταξὺ τῶν ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμὸν, κτυπῶντες ἐπὶ τοῦ Τάμ-Τάμ, εἶδος ἀλφαβήτου Μόρς.

Μόλις κτυπᾷ τὸ ὄργανον, οἱ σταθμοῦχοι τῶν πλησίον χωρίων ἀκούουσι, γνωρίζουσι δὲ, διὰ τινος σήματος, ἐὰν ἡ ἀγγελία εἶνε διὰ μόνον τὸ χωρίον ἢ πρέπει νὰ μεταδοθῆ παρακάτω. Εἰς τὴν α'. περιπτώσιν, τὴν γνωστοποιοῦσιν εἰς τὸν Ἀρχηγόν εἰς τὴν β'. ἐπαναλαμβάνουσι τὰ σημεῖα διὰ τὸ πλησιέτερον χωρίον.

Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ Τράνσβαλ, αἱ ἦτται καὶ νίκαι τῶν Βοῆρ., εἰς τὸ Τράνσβαλ καὶ τὴν Δημοκρατίαν τῆς Οὐράγγης, διεδόθησαν δι' ἀγγελιῶν διαβιβασθεῖσιν διὰ τυμπάνων, πολὺ ἐνωρίτερον πρὶν διαδοθῆσι διὰ τοῦ τηλεγράφου.

Οἱ Ἰθαγενεῖς φυλάττουσι καλῶς τὸ μυστικὸν τοῦ κώδικος τῶν καὶ εἶνε ἀπεδεδειγμένον ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀγγελίαι ἀπεστάλησαν εἰς ἀποστάσεις πλέον τῶν 1.500 χιλιομέτρων.

Καθὼς φαίνεται, εἰς τοὺς ἀπομακρυσμένους τόπους δὲν ἀνέμενον τὴν τοποθέτησιν τῶν τηλεγραφικῶν στήλων διὰ νὰ συνεννοοῦνται μεταξὺ τῶν.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

A. K. ΠΟΥΛΑΚΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ Β. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΤΩΝ „ΕΛΛΟΦΩΝ“

ΔΙΗΓΗΜΑ

— Τί εἶνε αὐτός ; ἐφώναξεν ὁ Ὁρέστης ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς ἐνωμοτίας τῶν « Ἐλλοφῶν », στρέφων τὰ βλέματά του πρὸς τὸν ὑπενωματάρχην του Κίμωνα, ὀλίγα βήματα ἀπέχοντα ἀπὸ τοὺς ἀγαπητούς του Προσκόπους καὶ πλησίον μικρᾶς πλατείας σχηματιζομένης εἰς τὴν διασταύρωσιν τριῶν δρόμων. Αὐτὸ ἦτο τὸ συνειθισμένον μέρος τῶν συνεντεύξεων καὶ ἔκειτο πρὸς τὸ δάσος τῆς πόλεως.

— Ἄχ ! μάλιστα, ἐλησμόνησα Ὁρέστη, ὅτι δὲν ἴσο παρῶν κατὰ τὴν τελευταίαν συνάθροισίν μας, σοῦ συστεινω τὸν μικρὸν Παῦλον, τὸν νεώτερον ἐκ τῶν μαθητευομένων μας.

Ὁ Παῦλος, εὐθυτενῆς καὶ ὑπερήφανος ἀλλὰ ντροπαλὸς διηυθύνθη πρὸς αὐτούς.

Ὁ Ὁρέστης ἀνεσήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Ἀλήθεια, παρατηρῶ τὴν ἔλλειψίν μου ἀπὸ τὴν τελευταίαν συνάθροισιν, διότι ἂν ἤμην παρῶν δὲν θὰ προσελάμβανον ποτὲ τὸν μικρὸν αὐτὸν ἀδύνατον, ἀνεφώνησε μὲ δυσαρέσκεια ὁ Ὁρέστης. Ἐχω πάντοτε χαρακτηρισίσει τὴν ἐνωμοτίαν μας ὡς μίαν ἀπὸ τὰς καλιτέρας ἐνωμοτίας τῶν Προσκόπων, καὶ ὄχι ὡς τάξιν νηπιαγωγείου. Θὰ γίνωμεν γελοῖοι εἰς τὰς ἄλλας ἐνωμοτίας.

— Εἶνε ἀληθὲς ὅτι φαίνεται μικρὸς ὁ Παῦλος ἀλλ' ἔχει προσόντα καλοῦ Προσκόπου, προσέθεσεν ὁ Κίμων.

Ὁ Ὁρέστης ἐστράφη θυμωμένος πρὸς τὴν ἐνωμοτίαν του καὶ ἔδωσε τὸ παράγγελμα « εἰς διπλοὺς στίχους, μάρς .. ».

Ὁ μικρὸς νεοσύλλεκτος, παιδίον εὐγενὲς καὶ συμπαθητικόν, ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ὀλίγα μέτρα ὀπισθεν τῆς ἐνωμοτίας του, μὴ γνωρίζων τί νὰ πράξῃ.

— Ἐ, λοιπὸν ! δὲν μ' ἀκούσατε ; σὰς ἔδωσα τὸ παράγγελμα « εἰς διπλοὺς στίχους » ἀνεφώνησε μὲ τραχεῖαν φωνήν ὁ Ὁρέστης, παρατηρῶν τὸν μικρὸν μαθητευόμενον μὲ βλέμμα ἀνηπομονητικόν. Ὁ Παῦλος ἐσπευσε νὰ εὗρῃ τὴν θέσιν του ταραγμένος, φοβηθεὶς μήπως ἡ ἐνωμοτία φύγῃ χωρὶς αὐτόν.

— Κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν.... ἔν... δύο... Ὅπως εἶσθε τὴν τελευταίαν φοράν. Ἐσὺ Παῦλε ἄλλαξε θέσιν μὲ τὸν ὀπισθεν σου ἀριθμὸν ἑπτὰ, διότι ἄλλως θὰ εὐρεθῆς ἔμπροσθεν του καὶ πολὺ φοβοῦμαι μήπως σὲ κατασυντρίψουν οἱ ἄλλοι πρόσκοποι κατὰ τὴν πορείαν, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσουν.

Θέλων ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἐνωμοτάρχου του ἐσπευσε ἀμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν μὲ ζωηρότητα, ἀλλὰ κατὰ κακὴν του τύχην οἱ πόδες του περιεπλάκησαν μὲ τὸν κοντόν του, οὕτως ὥστε ὁ μικρὸς ἐξηπλώθη κατὰ γῆς, πρὸς μεγάλην διασκέδασιν τῶν ἄλλων Προσκόπων.

Τότε, μᾶλλον ἀπὸ ταπεινώσιν παρὰ ἀπὸ πόνον, ἐκ τῶν ζωηρῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Παύλου ἐκύλισαν δύο δάκρυα, τὰ ὁποῖα ὁ σύντροφός του παρετίρησε.

— Ὁ μικρὸς ἔκαμε βαβά ! Δὲν θα βρεθῆ κανεὶς νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ μέρος ποῦ ἐκτύπησε διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ; εἶπεν ὁ μικρὸς σύντροφός του, μὲ ἐμπαιγμόν.

— Ἡσυχία, ἐκεῖ ! Πρόσεχε Χαρίαιε. Τὸ παιδίον αὐτὸ ἂν καὶ μουρμούρης, εἶνε ἐν τούτοις συνάδελφός σου. Καὶ ἐνθυμοῦ τὸν νόμον τοῦ Προσκόπου, ὁ ὁποῖος σὰς ὑποχρεοῖ νὰ εἶσθε καλοὶ καὶ περιποιητικοὶ εἰς τοὺς ἀδυνάτους καὶ δὴ εἰς τοὺς μικροὺς, ἀνεφώνησε ὁ Ὁρέστης, στραφείς πρὸς τὸν χλευαστὴν, καὶ παρατηρῶν αὐτὸν ἐπιτακτικῶς.

Ὁ μικροσκοπικὸς Παῦλος ἔρριπεν ἕνα λαθραῖον βλέμμα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν υπερασπιστὴν του νέον καὶ ὑψηλόσωμον ἐνωματάρχην του Αὐτὸ τὸ λαθραῖον βλέμμα ἤρκεσεν εἰς τὸν Ὁρέστην ὅπως ἐκτιμήσῃ τὸν νέον μαθητευόμενον.

Ἀφοῦ ἡ ἐνωμοτία ἐσχηματίσθη εἰς διπλοὺς στίχους, ὁ Ὁρέστης ἔδωσε τὸ σημεῖον τῆς ἐκκινήσεως, ὀδηγῶν αὐτὴν πρὸς μίαν ἑπαυλιν κειμένην τρία χιλιόμετρα ἔξωθεν τῆς πόλεως. Ἐβάδιζον μὲ βῆμα κανονικὸν καὶ

μέ σφυρίγματα, ὅτε ἠκούσθη καὶ πάλιν ἡ φωνὴ τοῦ ἐνωμοτάρχου :

— Ταχύνετε τὸ βῆμά σας καὶ αὐτοστιγμὴ ἡ ἐνωμοτία ἤρχισε νὰ βαδίξῃ ταχύτερον ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ.

Ἐν τῷ ὄρει ἴστατο ὀπισθεν τῆς ἐνωμοτίας του διὰ νὰ τὴν ἐπιτηρῇ καὶ ῥίπτων ἐνίοτε ταχέα βλέμματα μὲ ἔμπειρον ὀφθαλμὸν ἀξιωματικοῦ ἐξήταξε ἕκαστον χωριστὰ, εἰς τὴν ἔνδοξον μὲ εὐκολίαν καὶ ἐλαφρότητα ἢ ἂν αἱ κινήσεις του ἦσαν βραδείαι. Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὁ μικρὸς Παῦλος ἀντεῖχε ἀκόμη ἂν καὶ οἱ μικροὶ του πόδες εἰργάζοντο δύο φορὰς περισσότερον ἀπὸ τῶν ἄλλων.

Ἡ πρώτη σκέψις τοῦ ὄρει ἦτο νὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἐνωμοτίαν του εἰς τὴν πλησίον ἔπαυλιν μὲ βῆμα Προσκόπου ἤτοι πεντήκοντα βήματα βάδην καὶ τεσσαράκοντα τροχάδην, ἀλλ' ἂν ἐβάδιζον τοιοῦτοτρόπως δὲν θὰ ἤρχει ὁ μικρὸς «μπεμπές» νὰ κουρασθῇ καὶ νὰ μείνῃ ὀπίσω τῶν λοιπῶν παρὰ τὴν θέλησιν του διέταξε βῆμα κανονικόν.

Ἐν τῷ Παύλῳ ἤκουσε τὸ παράγγελμα μὲ στεναγμὸν ἀνακουφίσεως. Ὁ δυστυχὴς ἐπεριπάτει ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον ἀλλ' ὁ σάκκος του τὸν ἠνόχλει καὶ ὁ κοντός του τοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἐξύγιζε πολὺ.

Τοιοῦτοτρόπως ἐβάδισαν μέχρι λειμῶνος περικυκλωμένον ἀπὸ τὰς τρεῖς αὐτοῦ πλευρὰς ἀπὸ δένδρα, ὅπου καὶ ἐστάθησαν μὲ τὸ παράγγελμα : « ἄλτ » ἐνῶ ὁ ἐνωμοτάρχης ἐχάνετο ὀπισθεν τῶν δένδρων.

Ὅτε δὲν διεκρίνετο πλέον ἀπὸ τοὺς Προσκόπους του, ὁ ὄρει ἤνοιξε τὸν σάκκον του καὶ ἐξέλεξε δύο ὁμοία *μετάλλινα σχήματα*, τὰ ὅποια ἤρχισε νὰ τὰ πιέξῃ ἐπὶ τοῦ χλοεροῦ ἐδάφους. Ἐφ' οὗ ἐτελείωσε αὐτὸ ἐβάδισε ἄλλα δέκα μέτρα καὶ ἐξέλεξε ἓν δεύτερον ξεῦγος μεταλλίνων δίσκων. Κατὰ πρῶτον ἀπετύπωσε τὰ ἔχνη μιᾶς δορκάδος καὶ κατὰ δεύτερον ἤρχισε νὰ ἀποτυπώσῃ τὰ ἔχνη ἐνὸς πτηνοῦ. Ἐπανέλαβε πολλάκις αὐτὴν τὴν ἐργασίαν ἀλλάζων πάντοτε καὶ ἀποτυπώνων τὰ ἔχνη τοῦ ἵππου, τοῦ λύκου καὶ ἄλλων ζώων.

Εἰς τὸ τέλος κάθε ἔχνης ἔρριπτεν εἰς τὴν χλόην ἓνα μικρὸν μεταλλινὸν δίσκον. Τελειώ-

σας τὴν ἐργασίαν του ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀνυπομονοῦντας Προσκόπους του, τοὺς ὁποίους καὶ ἀπέστειλε πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἔχνων μὲ τὴν διαταγὴν νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὰ καὶ νὰ φέρωσι τοὺς δίσκους· οἱ βαθμοὶ θὰ ἐδίδοντο κατ' ἀναλογίαν τῶν εὐρισκομένων ἔχνων.

Ἐν τῷ ὄρει παρηκολούθει τὰς κινήσεις τῶν προσκόπων του καὶ παρετήρει ἄλλους μὲν γονυπετεῖς, ἄλλους μὲ τὸ σῶμα κεκλιμένον καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ κάτω παρατηροῦντας καλῶς τὸ ἔδαφος πρὸς εὐκολωτέραν ἀνεύρεσιν τῶν ἔχνων. Ὁ Κίμων μὲ προφύλαξιν καὶ προσοχήν, τὸ σῶμα κεκλιμένον πρὸς τὰ ἔμπροσ, περιεπάτει ὡς νὰ ἠκολούθη ἀληθινὸν κυνήγιον. Ὁ ὄρει ἐσημείωσε ἓνα βαθμὸν διὰ τὸν Κίμων.

Ἀντιθέτως τοῦ Κίμωνος, ὁ Χαρίλαος προῦχῶρει πηδῶν, μεταχειζῶν τὸν κοντόν του πρὸς ἀπομάκρυνσιν φαντασιωδῶν ἐμποδίων καὶ ἐχῶνετο εἰς τὰ φυτὰ μὲ θορυβώδη τρόπον διὰ νὰ κἀνῃ τὸ ζῶον νὰ φύγῃ τρομαγμένον. Ὁ ὄρει ἐσημείωσε ἓνα κακὸν βαθμὸν διὰ τὸν Χαρίλαον.

Ἐπειτα ὁ ἐνωμοτάρχης ἐστράφη πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ μικροῦ Παύλου ὁ ὅποιος ἐλαφρὰ καὶ ζωηρὰ διηυθύνετο πρὸς τὸ δάσος. Μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ τινος διαστήματος καὶ ἀφοῦ εὔρον τοὺς μεταλλίνοὺς δίσκους ἐσυνάχθησαν οἱ Πρόσκοποι εἰς τὴν πρῶτην τῶν θέσιν.

— Ὁ Λέων, ἀνεφώνησε, ὁ ὄρει.

— Ἰδοῦ! ἀπήντησε ἓνα παιδί, ἕως δώδεκα ἔτων ὑψῶν τὸν δίσκον τὸν ὁποῖον ἤρε. Ἐλαβε δύο καλοὺς βαθμούς.

— Τὸ ἄλογο.

— Ἰδοῦ! ἐκραξε δεύτερος Πρόσκοπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐσημείωσε ἓνα βαθμὸν ὁ ἐνωμοτάρχης.

Εἰς ἄλλος ἀκολουθήσας τὸ ἔχνη τοῦ λύκου ἔλαβε τρεῖς βαθμούς καὶ ὁ Κίμων ὅστις ἐκράτει τὸν δίσκον τοῦ ἔχνης τῆς δορκάδος ἔλαβε τέσσαρας βαθμούς.

Δὲν ἔλειπε νὰ ἀποδοθῇ παρὰ ὁ δίσκος τοῦ ἔχνης τοῦ πτηνοῦ, τὸ πλέον δυσκολώτερον νὰ εὔρεθῇ καὶ οἱ νέοι ἔχνηλάται τῆς « Ἐνωμοτίας τῆς Ἐλάφου » παρετήρουν τὸν Χαρίλαον καὶ τὸν μικροφυῆ Παῦλον μὲ περιέργειαν. Διὰ τὸν Χαρίλαον δὲν ἤλιπον

διότι ἦτο ὁ πλέον ἀδιάφορος τῆς ἐνωματίας των, ἀλλ' ἐπίσης δὲν ἐπίστευον ὅτι ὁ μικρὸς Παῦλος, ὁ νέος μαθητευόμενος καὶ ὀλοτελῶς ἄπειρος, νὰ εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ εὕρη τὸ ἴχνος τοῦ πουλιοῦ καὶ νὰ ἔχη δικαίωμα νὰ λάβῃ τοὺς περισσοτέρους βαθμοὺς.

Ἐν τούτοις τοιαύτη ἦτο ἡ περίπτωσις, διότι ὅτε ὁ Ὁρέστης ἐσημείωσε τοὺς τέσσαρας βαθμοὺς τοῦ Κίμωνος καὶ ἀνεσήκωσε τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ φωνάξῃ :

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπαρχηγὸς Ε'. Ὁμίδος Α.Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

« Ἐμπρὸς κοντοὺς πῆξατε » ἦτο τὸ παράγγελμα τοῦ ἀρχηγοῦ μας καὶ πάραυτα σακκίδια, ἀντίσκηνα καὶ σκεπάσματα εὐρίσκοντο κατὰ γῆς καὶ μετὰ δραστηριότητος ἀρχίσαμεν νὰ στήνωμεν τὰς σκηνάς μας.

Ἄλλοι ἐκοίμβωναν τὰ ἀντίσκηνα, ἄλλοι ἐγοίμαζαν τοὺς ὀρθοστάτας των καὶ ἄλλοι ἐφώτιζαν μὲ ἓνα κεράκι ποῦ προβλεπτικοὶ εἶχαν φέρεϊ μαζύ τους.

Ἄ! τὸ πολύτιμο κεράκι! Τὸ ἔχει κανεὶς στὸ τραπεζάκι του καὶ δὲν τὸ ἐκτιμᾷ ὅσον τοῦ πρέπει κ' ἐντούτοις πόσον μᾶς ἐβοήθησε στὴν νυκτερινὴν μας ἐργασίαν! τὸ ξέρουν πολὺ καλὰ ἐκεῖνοι ποῦ δὲν εἶχον σκεφθῆναι νὰ τὸ φέρουν μαζύ τους, καὶ κουτουλοῦσαν ὁ ἓνας ἐπάνω στὸν ἄλλον μὲ στὸ βαθὺ σκοτάδι τῆς νυκτός.

— Πρόσεχε καὶ μὲνε, κόντεψες νὰ μοῦ βγάλης τὸ μάτι.

— Σιγὰ τὸν πολυέλειο...

— Μὲ τὸ παρδὸν, συναδέλφε.

— Ἄλλοτε θὰ φέρνω τὰ φασαμέν μου.

— Ποιὸς εἶσαι;

— Ὁ Γιώργος. — Μὰ σὲ καλὸ σου κ' ἐγὼ σὲ πῆρα γιὰ τὸ Νίκο.

— Ποῦ πάει ὁ Νικόλας.

— Ἀγχαρεία.

— Μπρὲ τὸν κακομοίρη καθὼς εἶναι ὀλίγον μύωψ θὰ τὴν πάθῃ σὲ κανένα βράχο.

— Μὴ φοβᾶσαι ἔφερε ἓνα κλεφτοφάνερο μαζύ του.

— Ἄγια δουλειά, αὐτὸ νὰ σοῦ πῶ θὰ κάνω κ' ἐγὼ τὴν ἄλλη φορὰ, δὲν γίνεται δουλειά μὲ τὸ κερί.

— « Ἄ ἔτσι εἶσθε » εἶπεν ὁ Παῦλος ποῦ τελειώσας τὴν σκηνήν του, εἶχεν ὑπάγῃ νὰ τοὺς φωτίσῃ, « τοῦ δίνω!... Ἀχάριστοι!... »

— Καὶ οὕτω λέγων, ἀπεμακρύνθη διὰ νὰ πλησιάσῃ κάτι ἄλλους ποῦ ἐπαιδεύοντο νὰ τὰ βγάλουν πέρα μὲ τὸ φέγγος τῶν ἀστέρων.

« Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ προσκοπικὸν, ἐλάβομεν θάρρος ἐπουράνιον » ἐφώναξαν οἱ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀπόκληροι... τοῦ φωτός, ἐνῶ ὅλοι οἱ τριγυρνοὶ τοὺς ἐσπαρτάριζαν στὰ γέλοια.

— Σιωπή!... φωνάζει ὁ ἐνωμοτάρχης

αὐστηρὸς, πᾶφτε τὴν κουβεντοῦλά σας ἐκεῖ κάτω, γιατί ἔχομεν κί ἄλλη δουλειά.

Ἐγὼ χάθηκα στὸ ἀντίσκηνό μου.

— « Τὶ καλὰ » μοῦ εἶπεν ὁ συναδέλφος μου ὑποδεχόμενός με. « Μόνο ποῦ εἶναι κομάτι χαμηλὸ τὸ πλαφόνι, ἀλλὰ τὸ ἀναπληροῖ τὸ μαλακὸ μας στρῶμα.

— Βρὲ ἀδελφε πῶς τὸ κουβάλησες τόσο πούπουλο, τὸν ἠρώτησα.

— Ἄμ ἡ ἐφοδιοπομπὴ τί θὲς νὰ κάμῃ;

— Οἱ λύκοι. Ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ ἐνωμοτάρχου μας· καὶ ἀμέσως ἐπεταχθήκαμε ἔξω διὰ νὰ παραλάβωμεν ὑπηρεσίαν νυκτοσκοπῶν.

Σύνθημα Ἀλέξανδρος - Μακεδονία.

— « Τὸ νοῦ σας » — μᾶς λέγει ὁ Ἐνωμοτάρχης μας, παραδίδων τὴν ὑπηρεσίαν.

— Ἄν τυχὸν δῆτε κανένα νὰ πολυπλησιάζῃ, Φωτιά.

— Μὲ τί κύρι' Ἐνωμοτάρχα.

— Μὲ τὸν κοντό!

— Ὡστε ἄκαπνος πυρῖτις εἰς ἐνέργειαν.

— Πέρα γιὰ πέρα.

Ἀπόλυτος ἡσυχία! Οἱ Πρόσκοποι κοιμῶνται, ἐγὼ φυλάω σκοπὸς καὶ συλλογιζομαι ἓνα σωρὸ πράγματα χωρὶς ἀρχή, χωρὶς τέλος. Φαντάζομαι ὅτι εἶμαι ἐκεῖ πάνω σὲ μιὰ κορυφὴ τοῦ Μπιζανίου, σὲ μιὰ ραχοῦλα τῆς Τζουμαγιᾶς καὶ μακαρίζω τὸν ἑαυτόν μου, διὰ τὴν μεγάλην μου τύχη... Τὶ ὠραῖες στιγμῆς, τί ἀλησμόνητες ὥρες! Ὁνειρεύομαι μάχας, νίκας, τρόπαια καὶ δόξας. Ἄλλ' ἀπὸ τὸ γλυκὸ μου αὐτὸ ὄνειροπόλημα μὲ ξυπνὰ αἴφνης μιὰ φρᾶσις τοῦ μακρυνοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου. « Ἀπόλυτος ἡσυχία! γρηγοροῦμεν... »

Τὶ κρίμα! Κ' ἐγὼ περίμενα μίαν ἐφοδον. Ἄλλ' οὔτε ἓνα σκυλί βουλγάρικο δὲν θὰ μοῦ ἐπιτεθῆ νὰ τοῦ δείξω πῶς πέφτει ὁ κοντὸς στὸ κεφάλι;

Ἡ θάλασσα δίπλα μου μὲ νανουρίζει ἡσυχῇ μονότονη καὶ ἀτάραχη. Ὅλα πλησίον μου εἶναι, γαλήνη, ἡσυχία καὶ εἰρήνη... εἰρήνη δυστυχῶς.

Ν. Π. ΣΤΑΤΗΡΑΣ
Πρόσκ. Α'. Ὁμίδος Α.Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ ἐπιτυχία ἣ ὁποία ἔσπευε τὴν πρώτην νυκτερινὴν ἐκδρομὴν τῶν Ὁμάδων τοῦ Σώματος, ὤθησε τοὺς ἀρχηγούς μας νὰ τὴν ἐπαναλάβουν διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Προσκόπων μας, οἱ ὁποῖοι κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν πρώτην νυκτερινὴν κατασκήνωσίν των, μὲ κάθε τρόπον ἐπιζητοῦν τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν. Αἱ νυκτεριναὶ ὁμως ἐκδρομαὶ τῆς παρελθούσης δεκαπενθημερίας λόγῳ τῆς ἀπουσίας ἴσως τῶν μεγαθηρίων τῆς 1ης Ὁμάδος, διεξήχθησαν ἡρεμώτεραι καὶ χωρὶς πολλοὺς αἰφνιδισμούς. Ἡ 6η εἶχε μείνῃ βλέπετε χωρὶς ἀντίπαλον, καὶ προτίμησε νὰ παρακολουθήσῃ ἐν ἡρεμίᾳ τὰ διδάγματα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς κ. Πτέρη καὶ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὴν νυκτερινὴν βροχὴν, ἣ ὁποία χωρὶς νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ τοὺς αἰφνιδίαισε προσκοπικώτατα τὸ μεσονύκτιον τῆς 27ης παρελθόντος.

Ἡ Ὁμάς αὕτη ἐκίνησεν ἐκ τοῦ κέντρου περὶ τὴν 4ην καὶ κατηλύσθη εἰς τὴν ἀκτὴν Κλεοπάτρας, ὅπου καὶ ἐπεδόθη εἰς τὰς συνήθεις ἀσκήσεις καὶ εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ συσσιτίου «μακαρόνια παρμεζάνα καὶ κερτέδες».

Ὁ Κοσ Σ. Σαλβάγος Προεδρεύων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου ὅστις μετὰ τοῦ κ. Α. Μπενάκη Ἐφορεύοντος τῶν ἀσκήσεων ἐπεσκέφθη τὸν καταυλισμὸν τῆς καὶ ἐδοκίμασε τοὺς κερτέδες τῆς, ἐνόμισεν ὅτι εἶχον παρασκευασθῆ εἰς τὴν οἰκίαν κάποιου Προσκόπου, τόσον ἦτο καλοκοπανισμένος ὁ κυμᾶς. Ἄλλ' ὁ μάγειρος τῆς 6ης ὅστις κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔφερε θριμβευτικῶς τὴν τελευταία τηγανιά διέλυσε κάθε ἀμφιβολία.

Ἐπίσης καλομαγειρευμένον ἦτο καὶ τὸ φαγητὸν τῆς 2ας Ὁμάδος κατασκηνωμένης εἰς τὸν σταθμὸν Λωρᾶν. Ὁ Κοσ Μπενάκης εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν, ποίους κερτέδες νὰ βραβεύσῃ τοὺς μυρωδάτους τῆς 6ης ἢ τοὺς ἀφράτους τῆς 2ας. Ἐπὶ τέλους ἣ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἱκανοποιητικὴ καὶ διὰ τὰς δύο ὁμάδας, ἀφοῦ ἣ 2α ἐξῆλθε μὲ ἓνα «νόστιμοι» διὰ τοὺς κερτέδες τῆς καὶ ἓνα «ἐκτακτα» διὰ τὰ

φασόλια τῆς. Αἱ λοιπαὶ Ὁμάδες ἐξέδρομον διὰ τὴν συνειθισμένην πορείαν τους τὴν ἐπομένην. Ἡ 1η εἰς Ἰβραημίαν, ἣ 3η εἰς Μῆξ, ἣ 4η εἰς τὴν ἑπαυλιν Ἀντωνιάδου, ἣ 5η εἰς Κλεοπάτραν, ἣ 7η εἰς τὸ Στάδιον. Ἐκτελέσασαι δὲ διάφορα γυμνάσια πυκνῆς καὶ ἀραιᾶς τάξεως, ὀπτικοῦ τηλεγράφου, ἰχθυλασίας κ.τ.λ. ἐπέστρεψαν περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν εἰς τὸ Κέντρον.

Τὸ ἐπόμενον Σάββατον αἱ μέλισσαι, τῆς 7ης καὶ οἱ λαγοὶ τῆς 8ης ἐκ συμφώνου μὲ τοῖς κουκουβάγιαι τῆς 3ης, συμβούλιον ἐποίησαν μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν των νὰ ἐκδρομουν μαζὺ εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Κλεοπάτρας διὰ νὰ ἐκτελέσουν ἐν συνδυασμῶ τὰ γυμνάσιά τους. Συμφωνήσαντες λοιπὸν μέλισσαι, λαγοὶ, καὶ κουκουβάγιαι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ Κέντρον τὴν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου, καὶ ἐν κανονικῶτάτῃ πορείᾳ ἔφθασαν εἰς Κλεοπάτραν ὅπου καὶ κατεσκήνωσαν. Ἀμέσως ἐπεδόθησαν εἰς τὰς ἀσκήσεις των καὶ κατόπιν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ συσσιτίου των. Ὁ κ. Σοφιαλίδης Ἀρχηγὸς τῆς 7ης ἐπηγαιονοήρητο ἀσθμαίνων καὶ περιφρονεῖς ἀνὰ τὰ διάφορα μαγειρεῖα τῆς Ὁμάδος του, ἐπιστατῶν τὸ Λουκούλειον γεῦμά τῆς, καθότι εἶχε προσκαλέσῃ διαφόρους συνδαιτυμόνας μετὰ τῶν ὁποίων τοὺς κ.κ. Ἡλιόπουλον, Κλοκανᾶν, Θεοδώρου, Πτέρην Ἀρχηγὸν τῆς 6ης καὶ τὸν ὑποφαινόμενον ὅστις ἑορακῶς καὶ γευθεὶς τοὺς, στερεοτύπους πλέον καταστάντας, κερτέδες μαρτυροῖ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τους καὶ ἀληθινὴ ἔστιν ἣ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Σιγάλαν 3η Ὁμάς κατεσκηνωμένη ἐπίσης εἰς Κλεοπάτραν, παρεσκευάσε καὶ εὐτυχῶς προσέφερεν ἀδελφικώτατα εἰς τοὺς προσκαλεσμένους τῆς 7ης μακαρόνια νοστιμώτατα, ἐνῶ ὁ κ. Βασιλειάδης Ἀρχηγὸς τῆς 8ης μὲ ὄλον τὸν λευκὸν σκουφον τοῦ μαγείρου τῆς, Ἐνωμοτάρχου κ. Μπενάκη, μᾶς παρέθεσε κακάο σὲ Κινέζικα σερβίτσια ἂν ἀγαπᾶτε.

Τὴν ἐπομένην αἱ λοιπαὶ Ὁμάδες ἐξετέλε-

σαν τὰς ἐκδρομὰς καὶ τὰς ἀσκήσεις των· ἡ μὲν 1η καὶ ἡ 6η εἰς Μῆξ ὁδοιορικῶς, ἡ 4η εἰς Νούσχαν, ἡ δὲ 2α εἰς τὸ στάδιον τοῦ Σάτμπυ, ὅπου κατόπιν διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν Ἐνωμοτιῶν τῆς, ἐνίκησαν τὰ «κρίρια».

Καθ' ἣν στιγμὴν παραδίδομεν τὴν κίνησιν μας εἰς τὸ τυπογραφεῖον αἱ Ὅμαδες μας προετοιμάζονται διὰ τὴν αὐριανὴν τριήμερον ἐκδρομὴν τους, ἣτις προμηνύεται πολὺ ἐνδιαφέρουσα καθότι αἱ Ὅμαδες θὰ ἐγκαινιάσουν καὶ τὰ μόλις πρὸ ἡμερῶν ἀφικθέντα ἔξ Ἀγγλίας μεταγωγικὰ καὶ φορητὰ φαρμακεῖά τους.

Ἐκτακτον! Αὐτὴ εἶνε ἡ γενικὴ γνώμη τῶν προσκόπων μας, μόλις εἰσήλθον διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὸ νέον Κέντρον μας. Μία μεγαλοπρεπὴς εἴσοδος μὲ διαδρόμους καὶ ἐξώστας ὅπου ἤμποροῦν νὰ κυκλοφορήσουν ἀνέτως ὅλοι οἱ Πρόσκοποι μας, μὲ μίαν μεγάλην αἴθουσαν τελετῶν καὶ ἓνα σωρὸ δωμάτια διὰ τὰς παραδόσεις, μὲ ἰδιαίτερα γραφεῖα διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν, τοὺς Ἀρχηγοὺς, τοὺς Ὑπαρχηγοὺς, μὲ ἀναγνωστήριον, βιβλιοθήκην, αἴθουσαν παιχιδίων, λουτρό, σκοπευτήριον, σταθμοὺς τηλεγράφου, ἱματιοφυλάκια, κήπους· ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἓνα Κέντρον τέλειον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπιπέσεις καὶ ἱκανοποιῶν ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τόσο, ποῦ κανεὶς δὲν εὐρέθη νὰ ἐπιφέρει καμμίαν κρίσιν, ἀλλὰ γενικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιδοκιμασία καὶ ἐγκάρδιος ἡ ἔκφρασις τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Προσκόπων μας πρὸς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις πατριώτατα μεριμῶσα ἐγκατέστησε τὸ Σῶμα τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς ἓνα τόσο μεγαλοπρεπὲς Κέντρον.

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐκ τῶν Ὑπαρχηγῶν μας Σ. Σπυρίδης τῆς 3ης Ὅμαδος δούς τὰς νενομισμένας αὐτοῦ ἐξετάσεις εἰς τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Λύκειον ἔλαβε τὸ πτυχίον του καὶ ἀνηγορεύθη μέλος τῆς Στενοδακτυλογραφικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.

— Ἐπίσης ὁ ἐκ τῶν Ἐνωμοταρχῶν μας κ. Μ. Κοὲν λαβὼν τὸ ἀπολυτήριόν του κατὰ τὰς αὐτὰς ἐξετάσεις, ἀνεχώρησεν εἰς Χανία

τῆς Κρήτης, ὅπου εὐγενῶς ἀνέλαβε νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Περιοδικόν μας, εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως ταύτης.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΪΡΟΥ

Μᾶς γράφουσι ἐκ Καΐρου ὅτι καὶ αὐτόθι ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαινιασθοῦν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν αἱ ὑπαίθριοι κατασκηνώσεις τοῦ Σώματος, αἵτινες λόγω τῆς δυσκολίας πρὸς ἐξεύρεσιν καταλλήλου μέρους εἶχον ἀναβληθῆ μέχρι σήμερον. Αἱ ὁμάδες ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐφόρου τῶν ἀσκήσεων κ. Λιούφη καταυλιζόμεναι εἰς Ἡλιούπολιν θὰ ἐξετέλουν τὰς ἐν τῷ προγράμματι ἀσκήσεις των, τυχαίον ὅμως περιστατικὸν ἀνέβαλε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκδρομῆς ταύτης διὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὅτε καὶ εὐελπιστῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν, διὰ τῆς στήλης ταύτης, τὴν περιγραφὴν τῆς καθόλου προμηνυομένης ἐκτάκτου αὐτῆς ἐκδρομῆς.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩΝ

Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι τὸ ἐν Καρλοβασίῳ τῆς Σάμου Σῶμα τῶν Προσκόπων συνελὲς εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ εὐγενῆ αὐτοῦ προορισμὸν, ἐπρωτοστάτησε καὶ πάλιν εἰς τὴν παροχὴν βοθητῶν καὶ περιθάλψεως ὑπὲρ τῶν προσφύγων Μικρασιατῶν.

Καθὼς δὲ ἐν ἐκτάσει γράφει περὶ αὐτῶν ἡ «Ἀναγέννησις» φαίνεται ὅτι οἱ Πρόσκοποι τῶν Καρλοβασίων μὲ τὴν στρατιωτικὴν πευθαρχίαν ἢ ὁποῖα διέπει τὴν ὀργάνωσίν τους, μὲ τὴν θέρημν τὴν ὁποῖαν δίδουσι τὰ νεανικὰ ἔτη, μὲ τὴν φλόγα τοῦ ἱεροῦ πατριωτισμοῦ τὴν ὁποῖαν ἀνάπτει εἰς τὰ στήθη ὁ καθιερωμένος ὄρκος των, μὲ τὴν εὐαισθησίαν τὴν ὁποῖαν διδάσκει διὰ τὰ δυστυχήματα τῶν ἄλλων, μὲ τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ὁ Κανονισμὸς των, μὲ τὸν ἄλτρονισμόν ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζει τὴν δρᾶσίν τους, προσέφεραν τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των πρὸς ἀνακούφισιν τῶν νέων ἐθνομαρτύρων μας μὲ ζῆλον καὶ ἐπιτυχίαν ἀξιοθαύμαστον.

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο σωματεῖον, τὸ ὁποῖον τόσο ἐκπολιτιστικῶς καὶ κοινωφελῶς λειτουργεῖ ἐν Καρλοβασίῳ, εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ διεκλαδώνετο συστηματικῶς ὡς ἐγένετο καὶ ἄλλαχού, ἀνὰ τὴν Σάμον.

Τοῦτο εἶνε ὑψίστη ἐθνικὴ ἀνάγκη, διότι ὄρισμένως ἡ νέα ἑλληνικὴ γενεὰ, ἡ ὁποῖα θὰ διαπλασθῆ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Προσκόπων, θὰ εἶνε γενεὰ ἢ ὁποῖα θὰ γράψῃ ἀπαραμίλλους σελίδας εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΙ ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην δημοσιεύονται αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰς 15 λέξεις ἐρωτήσεις τῶν συνδρομητῶν μας σχετικαὶ μὲ προσκοπικὰ ζητήματα.

— Διατί ὁ ἀμαξοποιὸς θέτει τὸν σιᾶρένιον γυθρον στὴ φωτιά πρὶν τὸν βάλλει περὶ τοῦ τροχοῦ;
Δ. Α. Μαλτέζος.

— Διατί ὅταν ἀνατρέψωμεν ποτήριον κενὸν ἐν τῷ ὕδατι, τὸ ὕδωρ δὲν εἰσχωρεῖ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου;
Ἐνωμ. Ν. Μπαρ.

— Διατί εἰς τὰς ἀμάξας θέτομεν τροχοὺς κυκλικούς καὶ ὄχι τετραγώνους;
Ἐνωμ. Ν. Μπαρ.

— Ποῖος καὶ ποῦ ὕψωσε τὸ πρῶτον ἀερόστατον;
Ν. Π. Στατ.

— Ὑπάρχει ἀήρ ἐντὸς τοῦ ὕδατος;
Ν. Π. Στατ.

— Τίς ἢ αἰτία ἢ ὁποῖα ἀναβιβάζει τὸ πετρελαῖον εἰς τὸ φυτύλιον τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ δοχείου;
Ν. Π. Στατ.

ΤΙ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην δημοσιεύονται αἱ ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν μας ἀποστελλόμεναι ἀπαντήσεις διὰ προσκοπικὰ ζητήματα.

ΑΠΑΝΤΟΥΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Α΄ ΤΕΥΧΟΥΣ

— Πιττεῖται ὅτι οἱ Κινέζοι ἔκαμαν χρῆσιν τῆς πυξίδος. Εἰς τὴν Εὐρώπῃ δὲ τὴν κατέστησε γνωστὴν ὁ Flavis Gioja.

Ἀπήντησαν οἱ πρόσκοποι. Ἐμ. Γ. Σταματίου, Ἰσμαίλλας, Δ. Α. Μαλτέζος, Ν. Π. Στατηρᾶς καὶ Ν. Μπαριτάκης Ἀλεξανδρείας, Σ. Συμεωνίδης Ἀθηνῶν ἐκ Μανσοῦρας, καὶ ὁ συνδρομητὴς Ν. Οἰκονόμου.

— Διότι τὰ μόρια τοῦ ἀγγείου δὲν θερμαίνονται ὁμομόρφως καὶ ὡς ἐκ τούτου θραύεται. Ἐνῶ ὅταν ἔχη νερὸ τοῦτο ἀνερχόμενον καὶ κατερχόμενον μειαδίδη τὴν αὐτὴν θερμότητα εἰς πάντα τὰ μόρια τοῦ ἀγγείου.

Ἀπήντησαν οἱ πρόσκοποι Δ. Α. Μαλτέζος, Ν. Π. Στατηρᾶς καὶ Ν. Μπαριτάκης Ἀλεξανδρείας, Σ. Συμεωνίδης Ἀθηνῶν ἐκ Μανσοῦρας.

— Διότι ὁ ἥλιος θερμαίνει τὸν ἀέρα καθ.στῆ αὐτὸν ἀερώστατον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνεπαρκῆ εἰς ὀξυγόνον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς φωτιάς.

Ἀπήντησαν οἱ πρόσκοποι. Ἐμ. Γ. Σταματίου Ἰσμαίλλας, Σ. Συμεωνίδης Ἀθηνῶν ἐκ Μανσοῦρας, Ν. Μπαριτάκης Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ συνδρομητὴς Ν. Οἰκονόμου.

ΑΠΑΝΤΟΥΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Β΄ ΤΕΥΧΟΥΣ

— Διότι μερικὰ μόρια θερμαινόμενα διαστέλλονται καὶ ἀποσπῶνται τῶν λοιπῶν.

Ἀπήντησαν οἱ πρόσκοποι Δ. Μπενάκης, Δ. Α. Μαλτέζος καὶ Ν. Μπαριτάκης Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ συνδρομητὴς Ν. Οἰκονόμου καὶ Γ. Ἀξεντιάδης Λέρον.

— Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους οἱ Κινέζοι ἔκαμαν χρῆσιν αὐτῆς, εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Μοναχοῦ Berthold Schwartz.

— Ἡ μεγαλύτερα ταχύτης τοῦ ἀνέμου εἶνε ἕνω τῶν 30 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, ὅποτε ὁ ἀνεμὸς ὀνομάζεται καίλαψ.

Τὰς ἀνω δύο ἀπαντήσεις ἀποστέλλουν οἱ πρόσκοποι: Δ. Α. Μαλτέζος, Κ. Μπενάκης, Ν. Π. Στατηρᾶς καὶ Ν. Ε. Μπαριτάκης Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ συνδρομητὴς Ν. Οἰκονόμου, Γ. Γεωργιάδης καὶ Β. Ἀθανασόπουλος.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

1ον Πρόβλημα

Ἐντὸς ἰστιοφόρου ταξιδεύουν 15 Ἕλληνες καὶ 15 Βούλγαροι. Αἴφνης τρικυμία μεγάλη ἐναυάτει καὶ ὁ πλοίαρχος ἀναγκάζεται νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς μισοὺς τῶν ἐπιβατῶν διὰ νὰ σώσῃ τοὺς λοιπούς. Πῶς θὰ κατατάξῃ ὁ πλοίαρχος τοὺς Βουλγάρους ἵνα χωρὶς νὰ καταλάβουν τὴν προσχεδιασμένην καταδίκην τῶν δυνηθῆ μετρῶν αὐτοὺς πεντάκις τοῦλάχιστον νὰ τοὺς ἀποστέλλῃ ἐκ περιτροπῆς εἰς τοὺς αἰωνίους μονάς.

Ἀπάντησις διὰ σχεδίου.

2ον Πρόβλημα

Μίαν ἡμέραν δύο χωρικοὶ εἶχον ἀγοράσῃ III ὄκ. γάλα καὶ μετέβαινον εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ τὸ πωλήσουν. Εἶχον μετ' αὐτῶν 3 δοχεῖα τὸ Α'. 10 ὄκάδων τὸ δοχεῖον ἦτο πλήρες. Τὸ Β'. 7 ὄκάδων καὶ τὸ Γ'. 3 ὄκάδων. Καθ' ὁδὸν ἐφιλονίκησαν καὶ ἤρθελον νὰ τὸ μοιράσουν ὅπου καὶ ἐπραξαν. Μὲ ποῖον τρόπον τὸ ἐμοίρασαν;

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην οἱ συνδρομηταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς ἀπευθύνωσι οἰανδήποτε πληροφωρίαν καὶ παρατηρήσιν, ἐπὶ γενικῶν ὁμῶς προσκοπικῶν ζητημάτων, μὴ ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὴν πειθαρχίαν τοῦ Σώματος.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

(Ἐντὸς τῆς Λέσχης ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ)

ΠΟΙΟΣ ΞΕΥΡΕΙ ΤΙ ΕΙΝΕ!

Ἐνας ἀπὸ τοὺς παίκτας ἀρχίζει λέγων: « Βλέπω ἐντὸς τῆς Λέσχης (ἢ τοῦ στρατοπέδου) κάτι τοῦ ἀρχίζει ἀπὸ Α, (ὅτι ἄλλο γράμμα θέλει) ποῖος ξεύρει τί εἶνε; » Τότε οἱ ἄλλοι λέγουσιν μὲ τὴν σειρὰν ἐν ὄνομα, ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ ὑποδειχθὲν γράμμα, καὶ προσπαθοῦσι νὰ εὔρωσι τὸ ἀντικείμενον. Ὅστις κατορθώσῃ καὶ τὸ εὔρει, θέτει ὁμοίαν ἐρώτησιν δι' ἄλλο ἀντικείμενον καὶ τὸ παιγίδιον ἐξακολουθεῖ τοιοῦτοτρόπως ἐφ' ὅσον θέλετε.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Α. ΣΤΟΗΣ

ΑΡΧ. Δ. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Β. Μ. Ἐνωμ. δὲν ἐνεκρίθη. — Ν. Μπαρ. Ἐνωμ. ἢ πλοκή του δὲν εἶνε ἐνδιηφύρουσα, τὸ δεῦτερον ασαφέ. — Πραγματικώτερα καὶ προσκοπικώτερα. Β. Μ. Βοήθε κατὰ καλύτερον διὰ τὰ εὐθυμὰ σας. — Δ. Βαλεντίν, πολὺ ὄρατα μεταφρασμένη ἢ πολιτορχί σας. — Περᾶστε νὰ σᾶς δοῦμε. — Ν. Β. Ἰ. Πα του ἀδελφοῦ σας νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς δῶ. — Πρόσκοπον Μ. Λαμπρ. ἀποστέλλετε κομὰτι δυσκολώτερα. Κ. Ι. Βηιάδην, ἐλάβομεν ἀνέκδοτά σας, ἐνεκρίθη τὸ τελευταῖον. Στέλλετε προσκοπικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. — Κ. Σ. Σέμμερικ Βιέννης, γράφατέ μας τίποτε διὰ τὴν ζωὴν τῶν Ἀλπεων. — Ὑπῶνωμ. Ἀρ. Ρουσιάν, ἐλάβομεν καλύτερα καὶ προσκοπικώτερα. — Ἐνεκρίθησαν τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον. — Α. Π. Α. τὸ ποιήμα σας δὲν ἐνεκρίθη. — Πρόσκοπον 183 Πράξατε ὅπως σᾶς ὑπαγορεύει τὸ καθήκον. — Ἀρχηγὸν Ι. Μ. Στόην, Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν.

ΑΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

καὶ φιλόανθρωπος τῶν αἰχμαλώτων διαχειρίσις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων